

**İEKK: Mücadelede,
direnişlerde,
barikatlarda
biz de varız!**

s.12-13

İşçi ve Emekçi Kadın Komisyonları (İEKK), 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü tarihsel devrimci misyonuna uygun olarak kutlamak için eylem ve etkinlikler gerçekleştirdi. 8 Mart'ın güncel çağrısını işçi ve emekçi kadınlara taşıyan İEKK, mücadelede, direnişlerde, grevlerde, barikalarda "Biz de varız!" dedi.

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 10
11 Mart 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak.net

■ Kapitalist sömürü düzeni yolun sonuna gelmiş görünüyor. Bizzat kendi sözcüleri dahi, güncel planda yaşanan çok yönlü krizin artık önüne geçebilecek bir yöntemin kalmadığını dillendiriyor. Dahası, on yıllardır uygulanan neoliberal saldırı programları ve emperyalist savaş politikaları, dünya ölçeğinde sınıf ve emekçi kitlelerin öfkelerini büyütüyor.

**KÖLELİK
DÜZENİNE
GEÇİT
VERME!**

4

Cerattepe direnişi ve AKP'nin korkusu

Hak arayanın karşısında devlet en hafifinden en ölümcülüne kadar tüm silahlarıyla birlikte çıkarken, yasal şiddet aygıtlarını da devreye sokuyorlar.

6

Sırada "kentsel dönüşüm" saldırısı var

Bu saldırı, Türk sermaye devletinin pratikte işsizleşen merkezi otoparklarının yeniden tesisini sağlama, bir politik irade kırma saldırısıdır.

22

Ateşkes, görüşmeler, çatışmalar...

Suriye'de ilan edilen ateşkesin sonuna gelindi. Ateşkesin devamı olarak planlanan Cenevre görüşmelerinin ise 14 Mart'ta başlayacağı bildirildi.

Newroz çağrısını her alanda yükseltelim!

s.5

Karl Marks'ı okumanın ve silahlarıyla kuşanmanın tam zamanıdır

s.23

Kölelik düzenine geçit verme!

Günümüz Türkiye'sinde, işçi sınıfı ve emekçiler açısından kölelik koşullarını aratmayan bir toplumsal düzen hüküm sürüyor.

Düşük ücretler, arkası kesilmeyen sosyal yıkım saldırıları, güvencesiz, ağır ve yıpratıcı çalışma koşulları işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamını her geçen gün daha da zorlaştırıyor. Deyim uygunsu milyonlarca insan, cehennemi yeryüzünde yaşıyor.

Bütün bu tablonun gerisinde ise, dünyada ve Türkiye'de on yıllardır kesintisiz bir şekilde uygulanan neoliberal saldırılar ve bu saldırıların önündeki engelleri kaldırmak için devreye sokulan gerici-faşist politikalar yer alıyor. Bilindiği üzere neoliberal saldırı sürecinin öne Türkiye'de 12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen askeri faşist darbe ile açılmıştı.

Geride kalan kırk yıllık dönem içerisinde hayata geçirilen ekonomik-sosyal yıkım programları ve tüm bunlara paralel olarak devreye sokulan gerici burjuva politikaların yarattığı zehirli atmosfer, işçi sınıfı açısından sadece cehennem koşullarını yaratmakla kalmadı. Sınıfı ve emekçi kitleleri edilgenliğe mahkum ederek adeta dumura uğrattı. Sermaye adına yaratılan bu verimli topraklarda ise, işçi sınıfı azgınca sömürüldü, açlığa, yoksulluğa ve geleceksizliğe mahkum edildi.

Bu aynı dönem içerisinde hayata geçirilen özelleştirme programlarıyla, örgütlenmenin önüne çıkarılan fiili-yasal engellerle, taşeron sistemi vb. esnek çalışma koşullarıyla işçi sınıfının kazanılmış hakları bir bir budanırken; eğitim, sağlık, ulaşım vb. alanlar tamamen sermayenin talanına açıldı, piyasalaştırıldı. İktisadi saldırı programlarını sosyal hakların gas-

pı tamamladı.

YENİ SALDIRI DALGASI KAPIDA

Gelinen süreçte işçi sınıfının boynundaki prangaları kalınlaştıracak olan yeni bir saldırı dalgası kapıda bekliyor. Keza, başta kıdem tazminatı hakkının gaspı olmak üzere; kiralık işçi bürolarının açılması, bölgesel asgari ücret uygulaması, uzaktan çalışma vb. düzenlemeler sermaye hükümetinin masasında duruyor.

Önümüzdeki günlerde hayata geçirilmesi planlanan yeni saldırı programı ile işçi sınıfına dayatılan kölelik koşullarının daha da ağırlaşaacağı; işsizlik, açlık ve yoksulluk gibi toplumsal sorunların derinleşeceği açık. Elbette tüm bunlara gün be gün tırmandırılan savaş politikalarının yıkıcı sonuçlarını da eklemek gerekiyor. Zira emperyalizmin hizmetinde savaş taşeronluğu yapan sermaye düzeni, ortaya çıkan iktisadi-sosyal faturayı da savaş bütçesi ile, hemen her gün tüketim mallarına yapılan zamlarla emekçilerin omuzlarına yüklüyor.

KÖLELİK DÜZENİNE GEÇİT VERMEYELİM

Tüm bu gelişmeler, aynı zamanda kapitalist sömürü düzeninin içerisinde debelendiği çok yönlü kriz olgusunu da gözler önüne seriyor. Zira emperyalist savaş politikaları dahil olmak üzere; yukarıda altı çizilen çok yönlü saldırı programları, yıllardır burjuvazi tarafından krizden çıkış ya da krizi yönetebilmek adına devreye sokuluyor.

Fakat kapitalist sömürü düzeni bu açıdan da yolun sonuna gelmiş görünüyor. Bizzat kendi sözcüleri dahi, güncel planda yaşanan çok yönlü krizin artık

önüne geçebilecek bir yöntemin kalmadığını dillendiriyor. Dahası, on yıllardır uygulanan neoliberal saldırı programları ve emperyalist savaş politikaları, dünya ölçeğinde sınıf ve emekçi kitlelerin öfkelerini büyütüyor, harekete geçmesini sağlayacak dinamikleri olgunlaştırıyor.

Son yıllarda Mısır'da, Tunus'ta, Brezilya'da, Türkiye'de, Amerika'da, Avrupa'da ve dünyanın daha bir çok yerinde yaşanan kitle hareketleri, bu gerçeğin en dolaysız örnekleri oldu. Özellikle Türkiye'de işçi sınıfı cephesinden önemli çıkışlar yaşandı, yaşanıyor. TEKEL direnişi, Greif işgali ve geçtiğimiz yıl yaşanan metal fırtınası, Türkiye işçi sınıfı içerisinde biriken mücadele potansiyelini gözler önüne serdi. On yıllardır neoliberal saldırı politikalarıyla eli kolu bağlanan ve burjuva gericiyle sersemletilen işçi sınıfı, üzerindeki bu ağırlıklardan kurtulmaya başladı.

İşte yeni bir 1 Mayıs sürecine tüm bu gelişmeler ve Türkiye işçi sınıfını bekleyen yeni bir saldırı dalgası ile giriyoruz. 2016 1 Mayıs'ının işçi sınıfına dayatılan kölelik koşullarına ve gerici-boğucu kuşatmaya karşı güçlü bir çıkış olarak örgütlenmesi ise önemli bir yerde duruyor. "Devrimci bir sınıf hareketi için ileri!" şiarını rehber edinen sınıf devrimcileri 1 Mayıs'a yönelik hazırlıklarını her şeyden önce bu bakış üzerinden ele almalı, bu topraklarda hüküm süren kölelik düzenine karşı sınıfı ve emekçi kitleleri devrimci politikalar ekseninde taraflaştırmaya, harekete geçirmeye ve 1 Mayıs alanına taşımaya dönük hazırlıklarına bugünden başlamalıdır. Bunu başarmanın yolu ise, işçi sınıfı içerisinde olgunlaşan mücadele potansiyelleri ile şimdiden bağ kurarak mümkün olabilir.

Kapitalist sömürü düzeni yolun sonuna gelmiş görünüyor. Bizzat kendi sözcüleri dahi, güncel planda yaşanan çok yönlü krizin artık önüne geçebilecek bir yöntemin kalmadığını dillendiriyor. Dahası, on yıllardır uygulanan neoliberal saldırı programları ve emperyalist savaş politikaları, dünya ölçeğinde sınıf ve emekçi kitlelerin öfkelerini büyütüyor, harekete geçmesini sağlayacak dinamikleri olgunlaştırıyor.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/10 * 11 Mart 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Rant kavgası, iktidar dalaşı, kriz, saldırganlık...

İktidarını tahkim etme telaşıyla hareket eden dinci-faşist AKP, yasa/kural tanımayan bir saldırganlıkla hedefine ulaşmaya çalışıyor. Yağmadan elde ettikleri haddi hesabı olmayan servete, devlet kurumlarının çoğunu ele geçirmelerine, 7/24 çalışan medyadaki tetikçiler ordusuna rağmen korkuyorlar. Korku saldırganlığı, saldırganlık korkuyu arttırdıkça dinci-faşist iktidarın açmazları da derinleşiyor.

DİNCİ BLOKTA ÇATLAK BÜYÜYOR

Dinci gericiлик şahsında temsil edilen burjuva kesimler, iktidar ve rant kavgasını birlikte yürüttüler. AKP döneminde hem devletin imkanlarını kullanan, hem sömürü ve yağmadan pay alan hem de hırsızlık/yolsuzluk/rüşvet pastasını ele geçiren sermayenin bu kesimleri, hızla palazlandılar. Ancak iktidar ve rantın paylaşımında anlaşmazlığa düşünce dinci-gerici blok da çatladı.

İktidar ve rant savaşı, 12 yıl süren AKP-cemaat balayının sonunu getirmekle kalmadı, tarafların kirli/kanlı sicillerinin de teşhir olmasına neden oldu. "Beraber yürüdüğümüz bu yollarda" şarkısını 12 yıl boyunca terennüm edenler kavgaya tutuşunca, birbirlerinin suç dosyalarını açmaya başladılar. Dinci-gericiliğin iktidarlaşma sürecinde kritik bir rol oynayan cemaat, AKP tarafından "Fethullah Terör Örgütü" (FETÖ) ilan edildi. Cemaat ise 12 yıllık ortağı AKP'nin yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet dosyalarını, İŞİD'le suç ortaklığını, Suriye'ye karşı savaşta izlediği kirli yöntemleri deşifre etmeye başladı.

Kabarık suç dosyalarının açılacağı korkusuyla yaşayan kaçak saraydaki tiranla müritleri, bu dosyaları arşivleyen cemaate gözü dönmüş bir histeriyle saldırıya geçti. Saldırının dozunu şiddetlendiren tiran, işi önde gelen sermaye gruplarını hedef alma noktasına vardırıncaya, dinci bloktaki çatlak daha da derinleşti. İpek Holding'e ve ona bağlı medyaya saldıran AKP son hamleyle birlikte hem Zaman Gazetesi'ne el koydu hem Boydak

Sermaye iktidarının bu azgın faşist terörü yeni değil elbet. Ancak rejim krizinin derinleştiği bu süreçte daha sistematik bir hale getirildi. İşçi sınıfı başta olmak üzere sermaye iktidarının hedefindeki tüm toplumsal güçlerin birleşik direnişi inşa edilmeden bu saldırı furyasını püskürtmek olası değil.

Holding'e saldırdı. Holdingin Yönetim Kurulu Başkanı ile CEO'sunu tutuklanan kaçak sarayın tiranı, AKP destekçisi/tetikçisi kesimlerde bile korku yarattı. Bu esnada HSYK'da 680 savcı hakkında "terör örgütüne üye olmak" gerekçesiyle soruşturma açılması ise, bu tedirginliği körükledi. Öyle ki, "dinci medyanın kudurgan köpeği" sıfatıyla anılan Akit Gazetesi'nin yazıişleri müdürü bile korkusunu köşe yazısına taşıma ihtiyacı hissetti.

Kendisini "sınırsız yetkilerle donatacak" bir başkanlık sistemi peşinde olan kaçak saraydaki tiranın "AKP'nin ağır topları" diye anılan Abdullah Gül, Bülent Arınç, Hüseyin Çelik gibi isimleri de tasfiye etmesi, dinci bloktaki çatlakla yeni bir boyut kattı. AKP'nin kanlı/kirli suçlarının tümüne ortak olan bu isimler, son günlerde tirana açıktan muhalefet etmeye başladılar. Bu gelişmenin AKP'yi de çatalatabileceğine dair öngörüler farklı çevreler tarafından dile getirilmeye başladı.

REJİM KRİZİ AŞILAMIYOR

Egemen sınıflar arasında yaşanan iktidar ve rant kavgasının yarattığı rejim krizi 20 yıldır sürüyor. Siyasal İslam ile devletin ordu-bürokrasi gibi temel kurumları arasındaki çatışmanın yarattığı rejim krizi aşılamamışken, üstünlük sağlayan dinci-gerici blokun çatlaması, soruna yeni boyut ekledi. Ortadoğu politikasının tam bir iflasla sonuçlanması, Kürt sorununun sermaye iktidarını daha da sıkıştırması gibi etkenler ise, aşılamayan bu krizi daha da derinleştiriyor.

Görünen o ki, yakın gelecekte rejim krizinin aşılması mümkün olmayacak. Kaçak saray tiranının başkanlık hırsının körükleyici etkisi olsa da yaşanan, söz konusu olan her yönüyle sermaye iktidarının krizidir. Zira AKP ve tiran belasını emekçilerin başına saranlar Türk burjuvazisi ile emperyalistlerdir.

ye'nin en yüksek tirajlı gazetesi Zaman, iki yılı aşkın süredir akreditasyon, vergi incelemesi, reklam verene müdahale ve okurları tehdit gibi ağır baskılar yaşıyor. Şimdi ise el koyma ve kayyum atama tehdidi ile karşı karşıyayız" ifadelerine yer verilmişti.

Aynı gün Zaman Gazetesi önünde bekleyen kitleye ise polis TOMA ve birer gazı ile saldırdı.

SALDIRIYI PÜSKÜRTMEK İÇİN...

Bir yanda iktidar ve rant kavgasının rejim krizini derinleşirmesi, öte yanda AKP iktidarının kaçak sarayın tiranını başkandan yaptırmaya odaklı politikaları... Bu aşamda kritik bir eşikte bulunduğu farkında olan dinci iktidar tarihinin en faşizan, en saldırgan, en pervasız, en yasa/kural tanımaz döneminde bulunuyor.

"Çözüm süreci" aldatmacasının rafa kaldırılmasının ardından, Kürt halkının eşitlik ve özgürlük talepleri görülmemiş bir vahşete maruz kalmaya başladı. İşçi sınıfının hak arama mücadelesi polis zorbalığıyla soluksuz bırakılmak isteniyor. Gençliğin mücadelesi polis-özel güvenlik-İŞİD destekçileri koalisyonunun saldırılarıyla bastırılmaya çalışılıyor. Kadın cinayetlerinin doruğa çıktığı günlerde 8 Mart kutlamalarına kudurganca saldıran kolluk kuvvetleri, iğrenç cinsiyetçi zihniyetlerini de sergilemeye başladılar...

Sermaye iktidarının bu azgın faşist terörü yeni değil elbet. Ancak rejim krizinin derinleştiği bu süreçte daha sistematik bir hale getirildi. İşçi sınıfı başta olmak üzere sermaye iktidarının hedefindeki tüm toplumsal güçlerin birleşik direnişi inşa edilmeden bu saldırı furyasını püskürtmek olası değil. Bundan dolayı faturayı sistemin efendilerine ödetmek için birleşik, kitlesel ve militan bir direniş hattı örmek ilerici-devrimci güçlerin kritik görevlerinden biridir.

Zaman Gazetesi'ne kayyum atandı

Gülen Cemaati'yle arasındaki çatışmada AKP'nin silah olarak kullandığı 'kayyum atamaları'nın hedefinde 4 Mart günü Zaman Gazetesi vardı.

İstanbul 6. Sulh Ceza Hakimliği, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın ta-

lebi üzerine Zaman Gazetesi'ne kayyum atanmasına karar verdi.

Zaman Gazetesi, 4 Mart sabahı bir açıklama yaparak kayyum atanması konusunda 'endişeli' olduklarını dile getirmişti. Gazetenin açıklamasında "Türki-

Cerattepe direnişi ve AKP'nin korkusu!

Cerattepe'de doğanın talan edilmesine karşı yöre halkı günlerce direnmiş ve maden arama çalışmalarını durdurmuştu. Sürecin hemen ardından Cerattepe direnişçilerine yönelik soruşturma terörü devreye sokuldu. Bugüne kadar yaklaşık 200 kişinin 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet ve polise mukavemetten Artvin Emniyet Müdürlüğü'nde ifade verdiği öğrenildi.

Soruşturmaya tabi tutulanlar içinde eyleme öncülük eden Yeşil Artvin Derneği yöneticileri de bulunuyor. Keza Davutoğlu ile yapılan ve maden arama faaliyetinin "mahkeme sonucuna kadar durdurulduğu" açıklanan o toplantıya katılanlar arasında da onlar vardı. Haliyle devlet soruşturma açtıklarını, hatta Erdoğan'ın deyimiyle "küçük Gezi'ciler" diye lanse ettiklerini muhatap almakla kalmamış, yarattıkları basınç karşısında manevra yapmak zorunda kalmıştı.

Kuşkusuz Artvin gibi küçük bir ilde başlayıp, yaşanan şu karanlık ve zulüm dolu günlerde ülke geneline moral ve umut rüzgârları estiren bu direniş, devlet nezdinde bir karşılık bulacaktı. AKP ve yandaşı Cengiz İnşaat, maden arama çalışmaları için uygun bir ortam yakalamak için bu havanın durulmasını beklerken, doğanın talanı için kepçeler yeniden kazmaya başladığında yaşanabilecek yeni bir direniş için gözdağı da verilmesi gerekiyordu. Sözü edilen bu soruşturmalar bir yanıla bunu amaçlıyor.

Diğer taraftan bu düzende burjuva hukukunun nasıl işlediğine işçi ve emekçiler bir kez daha tanık oluyor. Hak arayanın karşısında devlet en hafifinden en ölümcül olanına kadar tüm silahlarıyla birlikte çıkarken, aynı zamanda işlerine gelmediğinde "tanımıyorum, saygı da duymuyorum" dedikleri yasal şiddet aygıtlarını da devreye sokuyorlar. İnternet

Hak arayanın karşısında devlet en hafifinden en ölümcül olanına kadar tüm silahlarıyla birlikte çıkarken, yasal şiddet aygıtlarını da devreye sokuyorlar.

paylaşımları nedeniyle gözaltına alınan çocuklar, bu nedenle yaşanan tutuklamalar, hala süren Gezi davaları aynı zamanda bir korkunun dışı vurumu.

Kürt illerinde insanlık dışı işkence ve katliamları gerçekleştirenleri yasal koruma çemberi içine alanlar, "çocuklar ölmesin" diyenlere karşı terör soruşturması açıyorlar. Nazi faşizmi altında esirlerin faşist askerlerle yaptıkları futbol maçları neredeyse bugünün şartlarına göre daha eşit koşullara sahipken, Amed Spor kulübüne ve Deniz Naki'ye karşı yapılmayan kalmadı. Kürdün haklı direnişine tahammül edemeyenler futbol sahalarındaki direnişine de tahammül gösteremediler. AKP hükümetinin Renault işçilerinin meşru istemleri ve kazanımları karşısın-

da Renault sermayesinden yana taraf olması da bundan farklı değil.

Tüm bu ve daha sayılamayan nice adaletsizliklerin sorumlularının millete adice küfreden bir sermayedarı değil de, Artvin halkını koruması elbette beklenebilir. Aynı çıkar odaklarının, aynı değerlere sahip olanların aynı yerde buluşmaları kadar doğal bir şey yok. Çıkar sahiplerinin bu kirli ittifakı elbette ki karşısında başka bir ittifakı, toplumsal muhalefeti yaratacağıdır. Haklı istemlere dayanan bu birliktelik eylemli bir şekilde hayata geçtiğinde ise Artvin'de başlayan şu "küçük Gezi" karşısında bu kadar panikleyenlerin nasıl bir endişeye kapılacakları fazlasıyla açıktır.

Sermaye düzeni katilini yine korudu

Sermaye devletinin kirli ve kanlı icraatlarının sembol ismi, 'bin operasyonların' eli kanlı mimarı Mehmet Ağar, yargılandığı davadan 'zamanaşımı' ile kurtuldu. Bu da yetmedi, yargılama kapsamında geçirdiği tutukluluk süresi için tazminat hakkı kazandı. Son ödül de siyasi yasaklarının kaldırılması ve yeniden düzen siyasetinin yolunun açılması oldu.

Refahiyol Hükümeti'nde İçişleri Bakanı olarak görev yapan Ağar, Emniyet Genel Müdürlüğü yaptığı dönemle ilgili

olarak, "Cürüm işlemek için silahlı teşekül oluşturmak" suçundan Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmıştı. Ağar, mahkeme tarafından 5 yıl hapis cezasına mahkum edilmiş ve karar Yargıtay 9. Ceza Dairesi tarafından onanmıştı.

Ağar, 25 Nisan 2012'de Aydın'da kendisi için özel yapılan Yenipazar Cezaevi'ne konulmuştu. Denetimli serbestlikten yararlanan Ağar, 29 Nisan 2013'te tahliye edilmişti. Ağar, bir yılın üzerinde hapis yatmıştı. "Orduya kumpas" olarak

değerlendirilen bazı davaların ardından Yargıtay'da başlayan 'yeni yapılanma' kapsamında, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, 9. Ceza Dairesi'nin yetkilerinin verildiği 16. Ceza Dairesi'ne Ağar hakkındaki hükümlerle ilgili karar düzeltme talebinde bulundu. Daire, davanın eski Türk Ceza Kanunu'ndaki hükümler uyarınca zaman aşımından düşürülmesi yönünde karar verdi. Bu kararla birlikte Ağar'ın siyasi yasağı da ortadan kalktı. Ağar, tazminat davası açma hakkı da kazandı.

İçişleri Bakanı: Sokaklar polise zimetlenecek!

İçişleri Bakanı Efkân Ala devlet terörünü arttırmayı hedeflediklerini söyledi. Kürdistan'da "operasyonlar" bittikten sonra uygulanacak "güvenlik tedbirleri" ile ilgili soruyu yanıtlayan Ala, "Yine sokak sokak, mahalle mahalle kimin sorumlu olduğu belli olacak, görevlisi kim sorumlusu kim, böyle bir anlayışa geçiyoruz" dedi.

Ala, Cizre ve Sur gibi kentlerdeki polis noktalarının artırılacağını, burarlardan göç eden insanların geri dönüşünde "devleti bulacağını" söyledi.

DEVLET TERÖRÜ SERBEST, KATLIAMLARIN YARGILANMASI İZNE TABİ

HDP'li belediyelere yönelik saldırılarıyla ilgili konuşan Ala, "hiç kimsenin suç işleme imtiyazı yoktur" diyerek şunları dile getirdi: "21 belediye başkanını görevden aldık. Soruşturma açıyoruz, inceleme başlatıyoruz. Kimin ilişkisi, yardımı, irtibatı varsa onu görevden alıyoruz. 21 görevden alınan belediye başkanından 8'i tutuklu. Yüksekova, Suruç ve İpekyolu başkanları firarda. 46 belediye il genel meclisi görevden alınmış. Suç işleme imtiyazı hiç kimsenin yoktur. İster devlet görevlisi olsun ister seçilmiş birisi olsun. İsterse de suçla mücadele eden birisi olsun."

Buna karşın, Ala, Kürdistan'da katliam yapan askerlerin yargılanmasının Savunma Bakanlığı iznine bağlanmasına ise değinmedi.

SADIK İŞBİRLİKÇİLER

ABD ile ilişkiler konusunda da konuşan Ala, efendileriyle işbirliğini anlatarak şunları söyledi: "Teröre karşı işbirliğinde bazen farklı değerlendirmeler olabiliyor. Onları da konuştuk. Ama şunu söyleyeyim, Türkiye ve ABD, bu bölgede iki ülkenin de çıkarına olabilecek hususlarda ciddi işbirliğine her zaman açıklar, her zaman farklı değerlendirmeleri de tartışıp aynı noktaya gelme konusunda da bir iyi niyet var."

Newroz çağrısını her alanda yükseltelim!

Kürt halkının direnişinin sembolü olan Newroz, tüm ezilen halkların mücadelesini de simgelemektedir. Bu yılın Newroz'u ise Kürt halkına yönelik katliamların yoğunlaştığı, sokağa çıkma yasakları, tutuklamalar gibi devlet terörünün arttığı bir süreçte gerçekleşecek.

Cizre'de, Sur'da, Silopi'de, İdil'de insanlık dışı her yöntemin denendiği katliamlara maruz kalan Kürt halkının, yıllardır ödediği bedellere yenileri eklenmeye devam etmektedir. "Çözüm" aldatmacasının ardından son derece kanlı bir şekilde gerçeğine dönen Türk sermaye devleti, Kürt halkında oluşmuş "barış" beklentilerini de yıktığı kentlerin enkazına gömdü.

Böylesi bir süreçte Kürt halkı için hem tarihsel hem de güncel planda Newroz eylem ve etkinlikleri önemli bir yerde durmaktadır. Newrozlarda, geçmişte Demirci Kawa'nın direniş mirası ve Mazlum Doğan'dan, Dörtler'e uzanan mücadele geleneği alanlarda yakılan Newroz ateşlerinde harlanmaktadır. Bu yıl da Kürt halkı kuşkusuz ki Newroz'u bu bilinçle kutlayacaktır. Ödediği ve ödemeye devam ettiği onca bedele rağmen yılmadığını, teslim olmadığını gösterecektir.

Şimdiye dek Newrozlar hep devletin baskı ve yasaklamaları altında kutlandı. Kürt halkının ulusal bayramı olması nedeniyle de, devlet tarafından asimilasyon politikalarının bir devamı olarak "bahar bayramı" şeklinde içi boşaltılmak istendi. Şimdi de benzer şekilde Kürt halkına yönelik devlet terörünün yoğun yaşandığı şu günlerde devlet töreni ile "Nevruz" kutlanacaktır.

Son üç yıldır, "çözüm süreci" adı altında büyük beklentilere konu olarak kitlesel şekillerde kutlanan Newroz, bu yıl ise HDP'nin açıklanan programına göre özyönetim direnişleri temasıyla gerçekleştirilecek. 82 ayrı merkezde yapılması

planlanan Newroz'un şiarı "Direnenlerin kazandığını, direnenlerin kazanacağını coşkuyla ortaya koyacağız" şeklinde olacak ve finali 22 Mart'ta Cizre'de yapılacaktır.

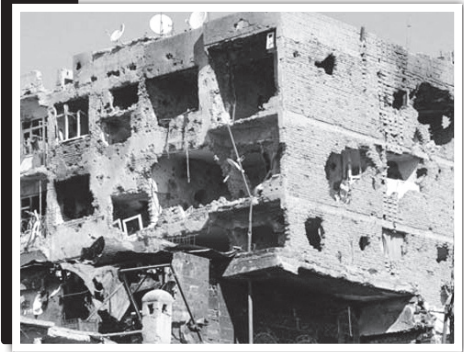
İçinden geçilen süreçte Kürt halkıyla eylemli dayanışmanın önemi, Newroz eylemlerinde daha özel bir anlam ifade edecektir. "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarının eylem alanlarında yankı bulması, gerçek çözüm yolunun da buradan geçtiği mesajı açısından ayrıca önemli olacaktır. Bu nedenle başta sınıf devrimcileri olmak üzere, tüm ilerici-devrimci güçler, Newroz alanlarında Kürt halkıyla omuz omuza olmalı, direnişi ve kavgayı ortaklaştırmalıdır.

Öte yandan, Kürt halkı, çözümün sermaye devleti ile kurulacak masalardan ya da onun meclisinde çıkacak yeni anayasalardan geçmeyeceğini son "çözüm" aldatmacası üzerinden yaşayarak görmektedir. Kürt halkına demokratik hiçbir hak tanınmamakta, Kürt halkının seçtiği vekillerin dokunulmazlığı dahi kaldırılmak istenmektedir. Ancak ne yazık ki Kürt halkı maruz kaldığı onca zulme kar-

şı, Türkiye işçi ve emekçilerinden de gereken dayanışma ve desteği göremediği bir süreç yaşamaktadır. Şovenizm zehriyle bilinçleri bulanmış işçi ve emekçiler, kendi kurtuluşlarının Kürt halkıyla kader birliği yapmaktan geçtiğinin farkında değildir.

Bu yılın Newroz'u bu anlamıyla da önemli bir yerde durmaktadır. Bu nedenle gerek Türkiye işçi ve emekçilerine gerekse Kürt halkına "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" mücadelesinin yolumdan gitmenin ve kalıcı çözümün birleşik bir devrim ve sosyalizmden geçtiğini anlatmanın önemi son derece yakıcıdır. Bu açıdan sınıf devrimcilerinin Newroz çağrılarını geniş işçi ve emekçi kesimlere çeşitli araç, yol ve yöntemlerle ulaştırılmalıdır.

Bu çağrı hele de emperyalist savaş ve saldırganlığın giderek tırmadığı, Ortadoğu coğrafyasının kan gölüne dönüştürüldüğü bir süreçte daha önemli hale gelmektedir. Zira bu çağrı; "eşitlik, özgürlük gönüllü birlik!" çerçevesinde kardeşçe yaşamın adı olan sosyalizm çağrısıdır!

Silopi'de devlet terörünün bilançosu

Türk sermaye devletinin barbarca saldırılar gerçekleştirdiği Şırnak'ın Silopi İlçesi'nde Çalışma ve Şehircilik Bakanlığı'na bağlı devlet yetkilileri tarafından yürütülen "hasar tespit çalışmaları"nın sonucu açıklandı. Bakanlar Kurulu'nun 8 mahalleyi "Riskli Alan" ilan ettiği sonuç 6 Mart tarihli Resmi Gazete'de yayımlandı.

7 Haziran sonrası tırmandırılan devlet terörünün devamında, ilçede 14 Aralık'ta "sokağa çıkma yasağı" ilan edilmiş, "terör operasyonu" adı altında devlet ilçede terör estirmişti. "Sokağa çıkma yasağı" 19 Ocak'ta kısmi olarak kaldırılırken, ilçenin 11 mahallesinden 8'i "Riskli Alan" ilan edildi.

İncelemenin detayları da devletin yol açtığı talanı bir kez daha gözler önüne serdi. Buna göre, 6 bin 352 bina ve işyeri ile 17 kamu binasının "hafif"; 342 bina ve işyeri ile 2 caminin "ağır" hasar gördüğü kaydedildi. Ek olarak, 27 bina ise tamamen yıkıldı. Kirli savaşın bu mahallelerde yol açtığı hasarın maliyetinin 82 milyon lira olduğu belirtildi.

"Riskli Alan" ilan edilen mahalleler, Barbaros, Başak, Cudi, Karşıyaka, Şehit Harun Boy, Nuh, Yenişehir ve Yeşiltepe olarak duyurulurken, "Riskli Alan" ilan edilen bölge de haritada gösterildi.

Geçtiğimiz günlerde, evleri devlet tarafından talan edilenlere "İlimizde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nca gerçekleştirilen tespitler neticesinde yıkılacak derecede tehlikeli durumda olduğu belirlenen ... adresindeki ... inşaat alanı olan yapının can ve mal güvenliği ile çevre ve insan sağlığı yönünden tehlike arz etmesi nedenleri ile yıkımının Valiliğiniz/Kaymakamlığınızca yapılması ve enkazının kaldırılmasına muvafakat ediyor, bu doğrultuda bina içinde ve müstemilatında maddi manevi değer taşıyan eşya, ziynet, para vb. hiç bir şey bırakmadığımı beyan ediyorum" yazılı tebligatlar gönderilerek imzalanmaları istenmişti.

Sur'da üç ayrı enkaz altında insanlar var

Diyarbakır'ın Sur ilçesinde 7 Mart saat 12.00'den itibaren sık sık bombalamanın yapıldığı bildirildi. Sivillerin yaşadığı mahallelere dönük yapılan top atışları da devam etti.

HDP Diyarbakır Milletvekili Sibel Yiğitalp, 50'ye yakın kişinin yaralandığı bilgisini paylaştı.

bulunan bir kişi, milletvekili Yiğitalp'e mesaj göndererek, son durumu aktardı. Yiğitalp'e saat 15.47'de gönderilen mesaj şöyle: "Durum artık hiç basit değil. Şu an yanımızda 5 cenaze var. 3 ayrı enkaz altında insanlar var, çıkaramıyoruz. Ambulans gelse dahi yaralıları taşıyacak kimse yok."

Bakanlığı yetkilileriyle telefon görüşmesi yaptıklarını ancak net bir bilgi alamadıklarını söyledi. Yiğitalp, Diyarbakır Valiliği'nin kendilerine, "Operasyon devam ediyor ve ancak saat 16.00-17.00 arasında durdurulabilir. Yaralılar varsa o zaman alınabilir" denildiğini aktardı.

9 Mart günü saat 16.00 itibarıyla ise operasyonların sonlandırıldığı iddia edildi.

'ŞU AN YANIMIZDA 5 CENAZE VAR'

Bombardıman devam ederken Sur'da

VALİLİK: OPERASYON SÜRÜYOR

Yiğitalp, Diyarbakır Valiliği ve İçişleri

Kirli savaş devam ediyor: Sırada "kentsel dönüşüm" saldırısı var

Kürt halkı tarihinin en kapsamlı ve en acımasız saldırısıyla karşı karşıya. Günümüzdeki kirli savaşın bu kez çok özel ve çok yönlü hedefleri bulunuyor. Bilindiği gibi sermaye devleti Kürt halkına yaşattığı tarifsiz acıların yanı sıra, Cizre, Sur ve Silopi gibi kentleri tam bir yıkıma uğrattı. Şimdi de, "Kentsel dönüşüm" parolası ile yeni bir saldırının hazırlığını yapıyor.

Kürt halkını hedef alan kirli savaş, sanıldığından da uzun vadeli, stratejik hedefleri olan, çok yönlü ve bütünlüklü bir savaştır. Sözde bir imar ya da modernleştirme projesi olarak sunulan "kentsel dönüşüm" projesi de bu savaşın bir parçasıdır. Tek amacı da, basitçe sermaye sınıfına yeni bir yağma ve rant alanı açmak değildir. Zira kentsel dönüşüm projesi sözü edilen kentlerin tarihi, kültürel, sosyal dokusunu geri döndürülemez biçimde bozmayı hedeflemektedir. Dahası bu proje Kürt halkına büyük acılar yaşatan "Şark İslahat Palanı"nın güncellenmiş halidir.

Şöyle ki, Cizre, Sur ve Silopi binlerce yıllık tarihi olan kentlerdir. Söz konusu olan tarih bu kentlerde yaşamış tüm halkların, elbette ki esas olarak Kürt halkının tarihidir. Dolayısıyla, önce yakılıp yıkılan, ardından modernleştirme yalanı ile tarihsel dokusu tümüyle bozulması planlanan, bir beton yığını haline getirilerek, tanınmaz hale sokulmak istenen ve nihayet kendisine yabancılaştırılıp unutturulmaya çalışılan, Kürt halkının tarihidir.

Keza, bu üç kentin, yine kendilerine özgü, tarihsel süreç içerisinde oluşmuş bir de kültürel dokuları vardır. "Kentsel dönüşüm projesi" ile bu doku da paramparça edilecektir. Çeşitli renk ve kültürleri ile bu kentlerde yaşamış kavimlerin,

Bu saldırı, Türk sermaye devletinin pratikte işlevsizleşen merkezi otoritesinin yeniden tesisini sağlamakta ifadesini bulan, bir politik irade kırma saldırısıdır. Denilebilir ki, esas hedef budur. Bugünkü kanlı ve karanlık savaşın yoğunlaştığı esas halka da budur.

esas sahibi olarak da Kürt halkının mücadele ile yoğurup var ettiği kültürel değerleri ve birikimi yeniden yok hükmünde sayılacaktır. Yani bir "kültürel soykırım" gerçekleştirilecektir.

Bunu, sosyal yıkım tamamlayacaktır. Bu kentlerdeki yüz binlerce insan, dünün kır yoksulu, bugünün kent yoksullarıdır. Türk sermaye devleti ve sermaye sınıfının kendilerine yaşattıkları büyük acılarıyla, yokluk ve yoksulluklarla boğuşmaktadır. Bu saldırıyla birlikte acıları daha bir katlanacak, yokluklar zirve yapacak, yoksulluk daha bir derinleşecektir. Nitekim günümüzdeki kirli savaşla, yerlerinden sökülüp göç ettirilmişlerdir. Bu salt ulusal bir dram değil, aynı zamanda bir

sosyal yıkımdır. Ve nihayet, bu yoksul insanların sökülüp atıldığı kentlerde beton yığını halinde lüks binalar ve AVM'ler yükselecektir. Bu kentlerin gerçek sahipleri daha da yoksullaştırılırken, zengini daha da zenginleştirilecektir.

Bu saldırının önünün alınmaması ve başarıya ulaşması durumunda, kaçınılmaz olarak geçmiş islahat palanları sırasında tanık olunan başka saldırılar da yaşanacaktır. Örneğin, yeni karakollar, hem de çok daha hedefli biçimde inşa edilen cinsinden "kalekollar" yapılacaktır. Bir terör ve katliam aygıtına dönüşen Türk sermaye devletinin, ordusu, polisi, özel birlikleri ile katliam güçlerinin hızla devreye girmek üzere konuşlanacağı bu

askeri tesislerin yanı sıra, savaş koşullarına uygun yeni yollar yapılacaktır. Dahası, "kültürel soykırım" eşliğinde ve başka kimi önlemlerin de yardımıyla yozlaştırma saldırısı başlatılacaktır.

Daha da önemlisi bu saldırı, Türk sermaye devletinin pratikte işlevsizleşen merkezi otoritesinin yeniden tesisini sağlamakta ifadesini bulan, bir politik irade kırma saldırısıdır. Denilebilir ki, esas hedef budur. Bugünkü kanlı ve karanlık savaşın yoğunlaştığı esas halka da budur. Kirli savaşın özellikle Cizre, Sur ve Silopi gibi öz yönetimin ilan edildiği, Kürt hareketinin kalesi niteliğindeki kentleri hedef tahtası haline getirmesinin nedeni de keza budur.

Ahlaksızlığın "ruh"u!

Kürdistan'daki yasağın kalktığı bazı bölgelerden haberler gelmeye başladı. Kirli savaşın, sömürünün ahlaksızlığını, daha doğru ifadeyle onların ahlakını iyi biliriz. Emperyalist savaşlar sonrası talan edilen coğrafyalardan gelen tanıklıklardan biliriz. Bugün uyguladıkları tüm vahşetin aslında dünün izi olmasından biliriz. Kürdistan'a gidenler internet üzerinden oradaki vahşeti yansıtmaya çalışıyor. Nurcan Baysal T24 adlı internet sitesinde bir yazı paylaştı. Baysal "Cizre'deki evlerin içinden: 'Kızlar biz

geldik siz yoktunuz' yazıları, yerlerde sergilenen kadın çamaşırları!.." başlıklı yazıda Cizre'de gördüklerinin bir kesitini yansıtıyor.

Bu sefiller sürüsünden bir ahlak beklemek elbette imkansız. Evlerle birlikte talan edilen bir coğrafya değil, gelecek özlemi. Döndüklerinde insanlar buralara bir daha giremesin diye izler bırakılmaya çalışılmış. Kadın iç çamaşırları sergilenmiş, sefiller sürüsü dışkılarını şişelere doldurmuş, eşyaları yerle bir etmiş...

Kadınların bedenlerinin sokaklarda gösterilmesinin, çocukların alınıp türlü işkenceler sonrası "kimsesizler yurduna" gönderilmesinin bir mesajı var tüm yansıyanlarda. Kirli savaş uygulamalarıyla bir halkı inkar edip, yetmezse imha edip, o da yetmediyse kimsesizleştirme dertleri var. Talan edilen evlerin birinde katil sürüsü 5 lira ve bir mesaj bırakmış.

"Tarih: 08. Şubat 2016 saat 11.01

Bizler TÜRKİYE CUMHURİYETİ'nin Asakir'i Mansure i Muhammediye ordusunun mücahidleriyiz.

Devletin ve Millet'in Bekâsı yolunda Allah için verilen mücadelede rehberimiz daima Kelemullah Kur'an-ı Kerim'dir. Görev icabı kullandığımız evinize karşılık

olarak nacizane bedelini koyuyorum. Hüsn-ü Gayemiz vatan toprağının küffara karşı müdafasıdır. VATAN SAĞOLSUN, Sungur Tekir" "Ertuğrul Gazi'nin torunlarına selam olsun..."

Kullanılan imzanın seçimindeki tercih aslında sermaye devletinin bir "ruh" yaratmaya çalıştığını da gösteriyor. Bu "ruh halini" bir hastalık olarak saymak, sistemin işleyiş yasalarını reddetmek demektir. Sadece sorunu bir zihniyet sorunu gibi görmek demektir. Beslenmediği nesnel koşulları, sınıfsal zemini yok saymaktır. Zira bir bütün olarak sermaye devletinin ahlaki ve ruhudur esasta yansıyan.

Metal işçileri ek zam talebi ve saldırılara karşı alanlara çıktı

Metal işçileri 6 Mart'ta asgari ücret kıdem farkı başta olmak üzere, kıdem tazminatının gaspına dur demek ve saldırı altındaki Renault işçisiyle dayanışmak için eylemler gerçekleştirdi.

BURSA'DA METAL İŞÇİLERİ KENT MEYDANI'NDA BULUŞTU

Pek çok fabrikadan gelen işçiler öğlen saatlerinden itibaren meydana toplandı.

"Direne direne kazanacağız!" sloganı ile tüm saldırılara karşı direnme kararlılığını ortaya koyan metal işçileri adına Tofaş işçisi konuştu. Tofaş işçisi konuşmasında çalışma ve geçim şartlarına değinirken asgari ücrete yapılan zammın diğer kıdemlere yansıtılmasının ne kadar haklı ve meşru bir talep olduğunu vurguladı. Bu haklı talebe karşılık olarak patronların kıyım yaptığını, ancak bu kıyım karşı işçilerin birlik halinde davranmalarının hayati önemine dikkat çekerek buna karşı bir tavır aldıklarını belirtti. Öte yandan ise özellikle Türk Metal dışındaki diğer sendika yönetimlerinin de işçiyi yalnız bıraktıklarını, bu haklı talebe sahip çıkmadıklarını ifade etti.

Konuşmada Renault'da yaşanan işçi kıyımı da protesto edilerek Renault işçisinin yalnız olmadığı vurgulandı.

Konuşma ve basın açıklamasının ardından eyleme son verildi.

Renault işçisine yönelik devlet-MESS-Türk Metal işbirliğiyle yapılan kıyım eyleme katılımı fazlasıyla etkilerken öte yandan 6 Mart buluşmasına karşı Türk Metal ile birlikte Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş de ortak bir cephede buluştu. Türk Metal eyleme katılımı engellemek için kara propagandasını sürdürürken öte yandan Birleşik Metal-İş de Renault işçilerini aynı saatlerde toplantıya çağırdı ve eyleme katılmamaları yönünde uyarılar gönderdi. Çelik-İş ise yine bizzat işçilerin katılmaması yönünde aktif bir faaliyet yürüttü.

Yaşanan saldırılar ve sendikaların işbirliği halinde teslimiyet bayrağını çekmeleri, özellikle alanda bulunan işçiler içerisinde yığınlar yaratmak bir yana ortak bir mücadele ve birlik zemininin yaratılması doğrultusunda bir düşünce ve duygu birliği doğurmuş oldu.

Öyle ki son bir hafta içerisinde yaşanan gelişmeler ve 6 Mart eylemi bir arada sermayenin kapsamlı saldırıları ve sendika yönetimlerinin çürümüş işbirlikçi yapıları karşısında nerede olursa olsun tüm işçilerin mücadele birliğini yaratmak

üzere güçlü bir irade ve istek doğmuş oldu.

İZMİR'TE SABRİ YALIM PARKI'NDA BULUŞULDU

Metal işçileri İzmir'te ise Sabri Yalım Parkı'nda birleşerek coşkulu bir eylem gerçekleştirdi.

Saat 13.00'te Sabri Yalım Parkı'nda buluşan metal işçileri sloganlarla "Asgari ücret farkı herkesin hakkı! Keyfi işten atmalara ve kiralık işçiliğe geçit veremeyecek, kıdem tazminatını gasp ettirmeyeceğiz" pankartı arkasına toplandı. Bir süre sloganlarını haykıran metal işçileri dövizler de taşıdılar.

Eylemde okunan basın metninde ilk olarak geçen hafta Renault fabrikasında yaşanan MESS-hükümet ve Türk Metal'in gerçekleştirdiği organize saldırı kınanarak Renault işçisinin yalnız olmadığı vurgulandı. Açıklamada, Aralık ayında yapılan zammın adaletsizliğine değinilerek, bu adaletsizliğin işçiler içerisinde yarattığı huzursuzluğa kimsenin kulak vermediği belirtildi ve "İşte bu yüzden bugün bu alanda artık daha güçlüyüz, artık sesimizi birleşerek daha güçlü haykırıyoruz. Asgari ücret farkı, herkesin hakkı!" denildi.

Açıklamanın devamında "Fabrikalarda kölelik sistemini getirecek kiralık işçi bürolarını istemiyoruz. Ayrıca sendikasızlaştırmayı, kölece ve güvencesiz çalışma ortamını yaratacak olan kıdem tazminatının fona devrini de kabul etmemiz mümkün değildir" ifadelerine yer verildi.

İşçilerin birlik olmasının önemine değinilen açıklama "Tüm bu haklarımızı alana kadar da susmamaya, mücadeleye devam edeceğiz!" sözleriyle sonlandırıldı.

Açıklamanın sonlandırılmasının ardından işten atılan bir kadın Ford Otosan işçisi, 8 Mart vesilesi ile yaptığı konuşmada "bu mücadelede biz de varız" dedi.

Eylemden notlar:

* Fabrikalarda ve özellikle Ford Otosan'da müdürlerin ve Türk Metal'in eylem öncesi "eyleme katılmayın" çağrılarına ve baskılarına rağmen eylem gerçekleştirildi.

* Kocaeli basınında eylemden önceki gece yapılan "Metal işçilerine müjde!" başlıklı yalan haberlerle işçilerin bilinci bulandırılmaya çalışıldı.

İZMİR'DE COŞKULU İŞÇİ BULUŞMASI

Ege İşçileri Birliği'nin örgütlediği eylem için işçiler saat 13.00'te Karşıyaka İZBAN önünde toplanmaya başladı. "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek/Ege İşçileri Birliği" pankartı açılarak işçi buluşmasına çağırılan bildiri ve konuşmalarla Karşıyakalı emekçiler de eyleme çağırıldı. Bu esnada İş Bankası önünde DEV TEKSTİL ve İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları'nın (İEKK) çağrısıyla toplanan işçi kadınlar eylem alanına yürüyüş yaptılar. İşçi kadınlar eylem alanına geldiklerinde ise erkek işçi kardeşleri onları alkışlarla ve "Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!" sloganıyla karşıladı. İşçi kadınların alana girmesiyle eylem başlatıldı.

Kurulan serbest kürsüden, öncelikle emek mücadelesinde yitirilen ve iş cinayetlerinde katledilen işçiler için saygı duruşunda bulunularak "Türkiye işçi sınıfına selam" şiiri okundu.

Program işçi kürsüsü biçiminde şekillendirildi. Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) sözcüsü açılış konuşmasını yaptı ve "Bursa'da, Kocaeli'de Ankara'da ve İzmir'de bugün işçiler ve emekçiler olarak alanlardayız. Kıdem tazminatının gaspına, kiralık işçi bürolarına, düşük ücretlere karşı işçilerin ve emekçilerin sözünü söylemesi için buradayız" dedi.

MİB sözcüsü ise şunları söyledi: "Bursa'da geçen seneden bu yana süren bir mücadele var. Bu mücadele sadece Bur-

salı işçilerin mücadelesi değil tüm işçi sınıfının mücadelesi olmuş, tüm fabrikalara yayılmıştır. Bugün 6 Mart çağrısını yükselttik ve bunu başlangıç sayıyoruz. Bugün Türkiye'nin dört ilinde metal işçileri öncülüğünde meydanlardayız. Tüm saldırılara karşı sermayenin karşısındayız. Kimse aldanmasın bu suskunluğa, işçi sınıfının tabanında bir hareket mayalanıyor. Metal fırtına bunun göstergesi, Greif bunun göstergesi, Türkiye'nin dört bir yanında haklarını almak için mücadele eden direnişte olan fabrikalar var ve bugün bu bunun göstergesi. İşte o yüzden diyoruz ki bu eylem başlangıç. Fabrika fabrika, atölye atölye, havza havza işçi sınıfı sermayenin bu talanına karşı tüm gövdesiyle hesap soracak ve birleşecektir." MİB sözcüsü "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" sloganıyla konuşmasını bitirdi.

Eylemi görüp katılan emekli bir işçi de eylemin anlamına dair yaptığı konuşmasıyla 8 Mart gündemini hatırlatarak eylemi selamladı.

Ardından sözü alan İEKK temsilcisi, eylemi selamladı ve bu eylemde olmanın işçi kadınlar olarak gurur duyduklarını ifade etti. 8 Mart'ın bir mücadele günü olduğunu ifade eden temsilci, kadınların tarihten bugüne sömürülmeye, katledilmeye devam ettiğini vurgulayarak bugün kadınların karşı karşıya kaldığı sorunları anlattı. Son olarak da işçi kadınları erkek işçi kardeşleriyle birlikte mücadeleye çağırıldı.

İzmir'deki geçmişteki direnişlerin selamlanmasının ardından eski Kocaeli direnişçisi ve TOMİS yöneticisi olan bir işçi "Arkadaşım yoksa üretim de yok'u şiar edindik ve öyle yola çıktık, direndik. Şimdi buradayız ve mücadeleye devam ediyoruz" diyerek "Bıçak kemikte" adlı şiiri kitleyle birlikte okudu.

Ege İşçi Birliği adına söz alan Gürmak direnişçisi ise işçi birliklerinin neden önemli olduğunu altını çizerek Ege İşçileri Birliği çalışmasını güçlendirmeye davet etti.

Star Rafinerisi taşeronunda çalışan bir işçi, sendikal faaliyet nedeniyle işten atılan Doğu Vana işçisi, bir tekstil işçisi, TOMA üreten fabrikada çalışan bir işçi ve başka bir tekstil işçisi söz alarak yaşadıkları sorunlara karşı birlik olmanın ve örgütlenmenin önemine dikkat çekti.

Konuşmaların ardından DEV TEKSTİL müzik grubu işçi türküleri ve marşlarıyla programa katıldı.

Eylem sloganlarla ve birlik oylamasıyla sonlandırıldı.

Renault işçisi yenildi mi?

Renault işçisi geçtiğimiz hafta içerisinde kapsamlı bir saldırıya uğradı. İşten atılan arkadaşlarını savundu ancak başaramadı. Çünkü karşısında sadece fabrika yönetimi ve işbirlikçi Türk Metal yoktu. Renault işçisi karşısında bu işçi düşmanlarıyla organize hareket eden devlet gücünü ve MESS'i buldu.

Özellikle devlet gücünün hükümet aracılığıyla Renault işçisinin karşısında sınırsızca kullanılmasına tanık olduk.

Her şeye rağmen Renault işçisi büyük mücadele verdi. Sonuna kadar direndi, işçi sınıfının tarihine yazılacak türden bir direniş örneği sergiledi.

Elbette daha fazlasını da yapabilirdi fakat böylesine organize ve geniş bir işçi düşmanı karşısında yapabileceklerinin çoğunu yaptı.

Bundan dolayı Renault işçisi kaybetmedi, aslında kazandı. Çünkü tarihte son sözü hep direnenler söylemiştir. Renault işçisi bu güç karşısında teslim olmamış sonuna kadar direnmiştir.

Büyük ve uzun vadeli bir mücadelede kısmi yenilgiler sonucu tayin etmez. Önemli olan bu aşamada yenilmiş olmak değil nasıl yenildiğidir. Bunun için Renault işçisinin bu direnme gücü, kararlılığı ve tüm gözüpekliliği Renault'da yeniden dengeleri değiştirecektir. Bunun için bu yenilgi değil, büyük zafere doğru atılmış bir adımdır.

ASIL YENİLENLER

Öte yandan bu mücadelede gerçek anlamda yenilen ve yerlerde sürünenler vardır. O da mevcut sendikal düzen, bu düzenin baş köşelerinde oturanlardır. Türk Metal'den bahsetmiyoruz, onun safı zaten bellidir...

Söz konusu ettiğimiz Renault işçisinin de üyesi olduğu Birleşik Metal-İş Sendikası başta olmak üzere mevcut sendikaların koltuklarında oturanlardır.

Öyle ki Renault işçisi karşısında böylesine geniş bir işçi düşmanı cephe bulurken, bu sendikaların koltuklarında

oturanlar Renault işçisini yalnız bırakmışlardır. Elbette tek tek Renault işçilerinin eylemine, direnişine katılmışlardır. Ama bahsettiğimiz bu değildir. Çünkü bir sendika yönetiminin vereceği destek kişisel değildir. Bu destek, üyelerinin fiili gücünü harekete geçirebilmekle ölçülür. Yoksa bir sendika yöneticisinin kişisel olarak ne yaptığının zerre kadar önemi yoktur bu mücadelede...

Denilecektir ki, "Biz de örgütlü olduğumuz fabrikalarda eylemler yaptık!" İyi de, basın açıklamaları ve 'selfie' pozları vermenin dışına çıkmadınız. Desteğiniz göstermelik kaldı...

İHTİYAÇ BİR GENEL AYAĞA KALKIŞI

Bir sendika eğer kendi yöneticisi dahi yargı karşısına çıkarılırken ortalığı ayağa kaldırma gücü yoksa, bu sendika güçsüz ve takatsizdir, ne kendisine ne de üyelerine bir faydası yoktur...

Oysa Mayıs ve Haziran aylarında hiçbir sendika olmadan metal işçisi pekala bunu başarabilmişti. Hem Renault işçisi daha iyi organize olmuştu, hem de Renault işçisinin direnişinin çevresinde büyük bir toplumsal dayanışma sergilenmişti.

Bunu bir yana bırakalım. Renault işçisinin birkaç ayı bulan mücadelesi sırasında yalnız bırakılması, göz göre göre ezilmeye çalışılacağı belliyken örgütlü olunan diğer fabrikaların harekete geçi-

rilmemesi, başlı başına ortaya çıkan bu sonucu hazırlamak demektir. Buradaki sorumluluk ağırdır, doğrudan mevcut sendikal düzenin iflası anlamına gelmektedir.

Öte yandan sözümüz sadece Birleşik Metal-İş yönetimine değildir. Zira bu mücadelede yine Bursa söz konusu olduğunda Çelik-İş gibi sendikaların da payı vardır. Tofaş'ta büyük işçi kıyımlarını sessizlikle geçiştiren ve bugün Renault'da olduğu gibi üyelerini harekete geçirmekten aciz olan bir sendika yönetimidir bu...

Belirtmek gerekir ki, bu iki sendikanın yöneticilerinin bugün aynı noktada buluşması ve bu sorumsuzluğa arka çıkmaları boşuna değildir. Çünkü zafiyet ortaklıktır. Gerisinde de, "yetki alalım da ne olursa olsun" biçimindeki köhne sendikacılık anlayışı vardır...

Renault'da zam talebinin sandık merkezli siyasetle yozlaştırılması bunun bir sonucuydu. Hatırlanırsa MİB gidişatın olumsuz bir seyir izlemesi üzerine, fabrikadaki zam talepli eylemlerin gözden geçirilmesini, hatta bitirilmesini önermiş, öte yandan da sandık merkezli gerilim politikasının bitirilmesi çağrısında dahi bulunmuştu.

İşte aيدات sınırsızlığı üzerine kurulu bu tip sendikacılık, işçi sınıfına karşı sorumsuzdur.

Bu tip sendikacılık Türk Metal'de en berbat haliyle görülen sermaye işbirlikçi-

liği çizgisini ince biçimlerde sürdürmektedir. Bunun için hep kaybetmektedir, işçi sınıfına da kaybettirmektedir.

Doğrudur, onlar hala Renault'da üye kaybetmiş değiller. Fakat ya işten atılan onlarca işçi, onlar ne olacak? Peki ya Renault'da bozulan güç dengeleri ne olacak? Eğer bugün Renault'da işçiler Birleşik Metal-İş'ten istifa etmiyorsa, bu Birleşik Metal-İş'e güvendiklerinden değil, kendi davalarının arkasında durduklarındandır. Yoksa Birleşik Metal-İş'e güvenin zerresi kalmamıştır.

Bu aşamada gerek Renault'da, gerek Tofaş'ta ve gerekse diğer fabrikalarda yapılacak en önemli iş bu yerlerde sürünen sendikacılığın üzerinde işçi birliğinin ve dayanışmasının kurulmasıdır.

MİB, bu fabrikaların işçilerine bu aşamada kesinlikle bu sendikalardan istifa etmemeleri çağrısında bulunmaktadır. Bu aşamada bu sendikalara üyelikler kağıt üzerinde kalacaktır, ilişki biçimsel bir ilişki haline dönmelidir. İşçi kendi birliğini yaratmalı, söz ve karar hakkını da bu birlikleri aracılığıyla kullanmalıdır.

Bu yolda gidilirse büyük zaferimiz kaçınılmazdır.

Çürümüş ve yerlerde sürünen sendikacılığın gösterdiği yolda gidilirse bugüne kadar direniş ve mücadelelerle elde ettiğimiz kazanımlarımızı da kaybedeceğiz.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Renault işçilerine karşı kirli işbirliği

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı ve Genel Eğitim Sekreteri ile Cuma günü görüşen sermaye devleti sözcüsü Süleyman Soylu, Renault'daki saldırganlıktan sorumlu olduklarını açıkça ortaya koydu. Görüşmede, saldırıların arkasında olduklarını pişkince ifade eden Soylu, hükümetin Renault yönetimi, MESS, Türk Metal ve polis ile, işçi sınıfına karşı işbirliği

inde olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Geçtiğimiz hafta Renault yönetimi ile görüşerek fabrikada temsilci seçimleri yapılmasının "uygun olmadığını" söylediklerini ifade eden Soylu, Türk Metal çetesini kayırdıklarını, işçilerin sendikal özgürlüğüne izin vermediklerini ifade etmiş oldu.

Çalışma Bakanlığı müfettişleri-

nin sözde denetim için fabrikaya gelerek işçiler üzerinde baskı yapmasıyla ilgili de kirli işbirliğini itiraf etmekten çekinmeyen Soylu, "Müfettişleri Türk Metal'in şikayeti üzerine gönderdik" dedi.

MESS ve Renault yönetimiyle ortak hareket eden sermaye hükümeti AKP, bütün bunların yanı sıra geçtiğimiz günlerde de kolluk güçlerinin işçilerin eylemine saldırısın-

da da yer alarak sermaye devletinin işçi sınıfının haklarını gasp etmekte sınır tanımadığını göstermişti.

Renault'da şu sıralarda üretim devam ederken işçilere yönelik geçtiğimiz hafta yaşanan bu saldırıların öncesinde de onlarca işçi işten atılmış, daha sonra bir grup işçi de "idari soruşturma" bahanesiyle izne çıkarılmıştı.

Sosyal yıkım saldırılarına karşı işçi inisiyatifi;

Kazanmak için genel grev!

Sermaye devleti, toplumun geneline yönelik giriştiği savaş ve baskı ortamının tozu dumanı içinde, yıllardır gündemde olan kapsamlı sosyal yıkım paketlerini devreye sokmuş bulunuyor. Kıdem tazminatının gaspı, kiralık işçi büroları vb. başlıklarla işçi sınıfı ve emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarını ağırlaştıracak kölelik yasaları meclis alt komisyonlarında görüşülüyor.

Uzun yıllardır işçi sınıfının elinde kalan son kırıntı hakları gasp etme planları yapan sermaye devleti gelebilecek tepkilerden duyduğu kaygı nedeniyle her defasında saldırı paketlerini geri çekmek zorunda kalmıştı. Sendikalar ise kıdem tazminatı "kırmızı çizgimizdir" açıklamalarıyla buna izin vermeyeceklerini ilan etmişler, sözde "mücadele kararlılıklarını" göstermişlerdi.

Bugün saldırı tartışma sürecinden çıkmış ve somut bir hal almış bulunuyor. Her saldırı sürecinde olduğu gibi gerici propaganda ile bilinçler bulandırılmaya, işçiler saldırı yasalarına alıştırmaya çalışılıyor. Kısa süre içerisinde meclis gündemine getirilerek yasalaştırılması hedeflenen saldırı paketleri, çalışma ve yaşam koşullarını, dolaysız bağı içinde işçi sınıfı mücadelesini derinden etkileyecek bir içerik taşıyor.

Sermaye devletinin saldırı yasaları konusunda hummalı bir hazırlık içinde bulunduğu şu günlerde, işçi sınıfı yılların getirdiği örgütsüzlük tablosunun yarattığı hareketsizlik içinde, saldırıyı püskürtülecek bir refleks göstermekten uzak bir noktada bulunuyor. Son dönemlerde fabrikalarda yaşanan hareketliliklerin sayısı ve potansiyeli artsa da, ortak eksenle mücadeleyi örgütlenme zeminlerinin zayıflığı en büyük engel olarak karşımızda duruyor. Sendikalar ise yıllardır tekerleme haline getirdikleri "kıdem tazminatı kırmızı çizgimizdir, dokundurmayız" söylemlerinin kuru gürültüden ibaret olduğunu daha ilk başta tescillemiş bulunuyorlar. Hak-İş AKP'nin saldırılarına açıktan destek verirken, Türk-İş ve DİSK

özünde birbirinden farklı olmayan, süreci geçiştirmek dışında bir anlam ifade etmeyen tutumlar alıyorlar. Türk-İş imza kampanyasını dahi göstermelik birkaç adımla gerçekleştirmeye çalışıyor. Türk-İş'e bağlı kimi sendikalar birkaç yerde açtıkları standlarda imza toplarken, Türk Metal ise fabrikalarda imza föyleri dolaştırarak üyelerinden imza almak sınırını geçmiyor. DİSK ise durumu kurtarmaya dönük eylemler, basın açıklamaları yapmakla yetiniyor, radyolara "kararlılıklarını" vurguladıkları reklam vererek mücadeleye çağırıyor. Genel grev nedeni saydıkları saldırıları, birbirine topu atarak beklemece bir tutumla karşılıyor, en iyi ihtimalle gerçekleştirdikleri protesto eylemlerinin sınırlarını aşan bir yaklaşım geliştirmekten özenle kaçıyorlar. "Kırmızı çizgimiz" propagandası yapanlar şu sıralar "yasa kesinleşirse genel greve gideriz" açıklamalarıyla mücadeleyi erteleyen bir görev üstlenmiş durumdadır.

Sınıf mücadelesi inisiyatif ve süreklilik gerektirir. Sermayenin aralıksız saldırıları karşısında beklemece, ertelemeci yaklaşımlar sermayenin dümenine su

taşımak, işçi sınıfının biriken mücadele potansiyelini pasifize etmek anlamına gelir. İnisiyatif gösterme görevi ise, yıllardır işçi sınıfının içine çöreklenmiş her tondan sendikal bürokrasinin değil, saldırının muhatabı durumunda bulunan işçilerin önünde durmaktadır. Gerek sermayenin saldırıları karşısında direnç noktası oluşturmak, gerekse sınıfın önündeki en temel engellerden biri durumunda bulunan mevcut sendikal düzeni yıkmak ancak işçi sınıfının tabandan doğru göstereceği irade ve inisiyatifin gücüne bağlı durumdadır.

Böylesi bir süreçte öncü, ilerici, devrimci işçilere büyük sorumluluklar düşmektedir. Sosyal yıkım saldırılarını püskürtmek, sendikal korucular düzenini alaşağı etmek ve işçi sınıfının güçlenen mücadele potansiyeline dinamizm katmak bu sorumluluğun getirdiği görevlere dört elle sarılmayı gerektirmektedir. Son aylarda metal işçilerinin ortaya koyduğu mücadele süreçleri, işçi sınıfının taban iradesinin belirleyiciliğini gösteren, kazanımın güvencesini örnekleyen, sendikal bürokrasiye rağmen atılması gereken

adımları ortaya koyan bir rol oynamıştır.

Sermayenin saldırı dalgası kapsamlı bir içerik ve topyekün bir mahiyet taşımaktadır. Saldırıyı püskürtmek ise topyekün mücadelenin örgütlenebilmesine bağlıdır. İşçi sınıfı bu kadar kapsamlı değişiklikler öngören yasaları ancak üretimden gelen gücüyle, genel grevle çöpe atabilir, sermayeyi geriletebilir.

Sermaye devletinin sosyal yıkım saldırıları üzerinden giriştiği propagandanın işçilerin bilincinde yarattığı etki azımsanamayacak ölçüde güçlüdür. Buna karşı saldırının mahiyetini açıklıkla anlatan bilgilendirme çalışmaları mücadelenin örgütlenebilmesi açısından önemli bir yerde durmaktadır. Bununla bağı içinde işçi sınıfının eylemli tepkisini örgütlemeye çalışmak, bu konuda fabrikalarda, sanayi havzalarında yol gösterici bir pratik izlemek, örgütlü örgütsüz tüm fabrikaların duyarlılığını ortaklaştıracak zeminler yaratmak çabası öne çıkartılabilir. Bu ise üretim birimlerinden başlayarak işçi inisiyatifini güçlendirme çabasına bağlı olarak şekillenecek bir süreç olabilir. Taban iradesinin ve inisiyatifinin güçlendirilmesi, aynı zamanda mücadele kaçınılığına soyunan sendikal bürokrasiye de adım atılabilecek tek güçtür.

Genel grev hazırlıkları bu bütünsellik içinde gerçekleştirilebilir; fabrikalar zeminine yaslanabildiği, genel tepkiyi ortaklaştırabildiği oranda gerçeklik haline gelebilir. İşçi sınıfının saflarında biriken mücadele gücü ve potansiyeli, içinden geçtiğimiz süreçte sıklıkla karşılaştığımız direnme ve hak alma eğilimi bunun olanaklarının fazlasıyla mevcut olduğunu göstermektedir.

İşçiler makinaların taşınmasına engel oldu

Kocaeli'nin Çayırova İlçesi'nde kurulu ALSAN alüminyum fabrikasında patron krizi bahane ederek üretimi durduktan sonra işçilere "fabrikayı sattım" diyerek 4 Mart'ta fabrikayı taşımaya başladı. İşçiler ise bir süre bekledikten sonra 3 aydır ödenmeyen maaşları ve

kıdem tazminatlarının verilmesi talebiyle taşımaya engel oldu.

60'a yakın işçi fabrika önünde toplanarak makinaların taşınmasına engel olurken, 10 yıllık çalışan Ayhan Kara patronun kendilerini oyalamaya çalıştığına dikkat çekti. Kara, üretimde kulla-

nılan makinaların çıkarıldığını görünce engellediklerini ve haklarını alana kadar taşınmaya izin vermeyeceklerini ifade etti. Kara şu ifadeleri kullandı:

"Bize haklarımızı versinler. Biz bugüne kadar iyi niyetli davrandık, işverenin kendisini toparlamasını bekledik ama işveren fabrikadan önce alüminyumları boşalttı, sonra hurdaları çıkardı. Şimdi ise makineleri kaçırmaya çalışıyor. Buna müsaade etmeyeceğiz."

“Yarım devrim yapanlar kendi mezarını kazarlar!”

Fransız Devrimi'nin önemli isimlerinden olan ve Robespierre ile birlikte giyotine yollanan Saint Just, “Yarım devrim yapanlar kendi mezarını kazarlar!” derken Fransız işçi sınıfı için devrimin en yakıcı sorununa işaret ediyordu. Aradan 200 yıldan fazla zaman geçtikten sonra ve Fransız Devrimi gibi siyasal iktidar mücadelesi alanını simgelemese de, Renault işçilerinin onurlu mücadelesinin yaşadığı sürece bakıldığında bu sözü hatırlamamak elde değil! Bu söz, Renault işçilerinin mücadelesi için anlamlı dersler barındırırken, bu mücadelenin sendikal önderliğine soyunan Birleşik Metal-İş-İş bürokratları için ise katı bir gerçekliği ifade ediyor.

Renault işçileri 5 Mayıs'tan itibaren Türk Metal çetesini sırtından atarken sınıf mücadelesine yeni değerler ve yeni bir düzey kazandırdılar. Birçok engele, baskılara rağmen aylar boyunca kenetlenerek her türlü saldırıya göğüs gerdiler. Diğer fabrikalarda hareketin geri çekilmesi ile çoğu zaman yalnız kalmalarına rağmen birlik ve bütünlüklerinden taviz vermediler. Yaşadıkları tüm iç tartışmalara ve bilinç planındaki geriliklerine rağmen mevcut koşullarda birliklerini Birleşik Metal-İş çatısı altında sürdürme kararı aldılar. Renault işçisinin bu kararı Birleşik Metal-İş bürokratları için önemli bir şans olduğu kadar ciddi bir sınav anlamına da geliyordu. Daha önce Bosch'ta yaşanan süreçte kararlı önderlik rolünü yerine getiremeyen ve metal işçisine güven vermekte zorlanan Birleşik Metal-İş bürokratları, gelişen hareketin dinamiklerini anlayıp kendilerini buna göre yenileyebilselerdi (ya da Renault işçileri ortaya koydukları değerleri bir bilinç düzeyine ulaştırıp sendikaya hâkim hale getirebilselerdi) sınıf hareketi payına bambaşka bir dönemin kapıları aralanabilirdi.

Ne var ki Birleşik Metal-İş bürokratlarının derdi daha en başından itibaren gelişen bu hareketi anlayıp kendisini ona göre konumlandırmak değil, Renault işçisinin mücadelesinin hem kendileri hem de sermaye sınıfı için “makul” sınırlara çekilmesiydi. Salon toplantılarında atılan tüm nutuklara, verilen tüm sözlere karşın, atılan adımlar Renault'da eski sendikal düzenin Birleşik Metal-İş üzerinden devam etmesinden başka bir amaç taşıyamıyordu.

Sonuç olarak kendi değerlerini ve mücadele anlayışını egemen hale getiremeyen her mücadelede olduğu gibi Renault'da da belli bir evreden sonra

düşman saldırıya geçti. Geçtiğimiz hafta bu saldırı en sert düzeyine ulaştı. Türk Metal-MESS-hükümet-polis eli ile gerçekleşen bu saldırıda ilk hedef sanılanın aksine Birleşik Metal-İş'in farikadaki üye çoğunluğunu ele geçirmek değil, Renault işçilerinin her türlü saldırıya rağmen halen taşıdığı 5 Mayıs ruhunu dizginleyebilmek, yok edebilmektir.

Bu hedefin “geçici” de olsa başarıya ulaşmasında en önemli rolü ise yine Birleşik Metal-İş bürokratları oynadı. “Kale”ye yönelen böylesine kapsamlı bir saldırı ancak kararlı bir önderlik ve genel direniş ile püskürtülebilecekken Birleşik Metal-İş bürokratları suskunluğu ve ortadan kaybolmayı tercih ettiler. 20 Renault işçisi ile birlikte şube başkanı ve temsilcileri gözaltına alınan ve tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edilen bir sendikacının yöneticileri olarak üye ve yöneticilerine sahip çıkacak bir tutum bile ortaya koy(a)madılar. Gözaltıların ertesi günü yapılan toplantıda ise daha öncesinde “tek bir işçi atılırsa ismimizi değiştiririz” nutukları atan sendikacının şovmeni kayıplara karışırken, salonda işçilerle baş başa bıraktıkları Baltacı da Renault işçisine mahkeme yolundan başka bir şey gösteremiyordu.

Ortaya çıkan bu tabloda Renault'da da eski sendikal düzen yeniden tesis edilmiş görülüyor. Bilinç zayıflığı ile birlikte öncülerden yoksunluğun getirdiği

bir kafa karışıklığı hali yaşanıyor. Ancak belirtmek gerekir ki bu tablo geçicidir. 5 Mayıs ruhu tüm öğrettikleri ile birlikte başta Renault işçileri olmak üzere metal işçisinin benliğinde yaşamaya devam ediyor. Yaşanan olaylardan süzülen derslerle 5 Mayıs ruhunun yeniden boy vereceği günler hiç de uzak değil. Ancak böylesi bir süreçte önderlik rolünü yerine getiremeyenler, üyelerini yalnız bırakarak için artık deniz tümüyle tükenmiş durumdadır. Onlar, yani Birleşik Metal-İş bürokratları 5 Mayıs ruhunun karşısında olduklarını bir kez daha gösterdiler ve kendi mezarlarını kazdılar.

Renault işçilerine gelirsek, bu panik havasının geçici olduğunu, Renault işçisinin yaşananlardan da dersler çıkartarak yeniden rolünü oynayacağını her fırsatta dile getiriyoruz.

Gelinen aşamada yapılması gereken şey yaşananlardan gerekli dersleri çıkartarak, bu duruma uygun bir bilinç ve örgütlülüğün yeniden ve daha kararlı bir şekilde inşa edilmesidir.

Renault işçisi metal fırtınasında büyük oranda yalnız kalmasının da etkisi ile ve yasal bir güvenceye kavuşabilmek adına Birleşik Metal-İş'e üye oldu. Halen, ortaya çıkan tabloya ve moral kırılmaya rağmen Birleşik Metal-İş'ten istifa edip, Türk Metal'e dönmüyorsa bunda bu bilincin ve tercihin özel bir rolü bulunuyor. Ne var ki, bu yasal güvence zaman za-

man Renault işçisi için kendi özgücünün önüne geçebildi. Genel bilinç zayıflıkları ile birlikte kimi “öncü”ler şahsında ip-leri sendikaya veren tutumlar bu tabloun ortaya çıkmasında belirleyici oldu. Yaşanan tüm iç tartışmalara, fabrikada önemli bir işçi bölüğünün sendikacılara kök söktüren tutumlarına rağmen, kimi “öncü”lerin ve sendikacıların tutumları bu tepkiyi bütünüyle dizginleyemedi ancak genelleşmesinin önüne geçebildi.

Öyleyse yapılması gereken Renault işçisinin özgücünün ötesinde hiçbir gücün tanınmamasıdır. Renault işçisinin öz iradesinin güçlü bir bilinç ve taban iradesini simgeleyen bir örgütlenme ile yeniden ayağa kaldırılmasıdır.

Sendikacının gerici cenderesi aşılabilsen atılan kimi öncü işçiler şahsında zorlanan kapı önü direnişi bu açıdan önemli bir imkân yaratacaktır.

Hatırlanırsa Türk Metal'in ve sermaye devletinin “kale”ye saldırdıkları gün en büyük korkuları diğer fabrikalar başta olmak üzere, tüm Bursa'nın Renault önüne toplanmasıydı. Bu korkuyu gerçekçe çevirmek ise 5 Mayıs ruhu ile direnişi sürdürmekten geçmektedir.

Renault işçisi bunu başarabildiği oranda yarım bıraktığı devrimi tamamlayacak ve kendi mezarını kazmaktan kurtulacaktır.

Türkiye A.Ş. ve işçi sınıfı

İşçiler ya Türkiye A.Ş.'nin elindekilere el koymak ve bunları toplumsallaştırmak için birleşecek, ya da bu düzende sömürülmeye, ölmeye devam edecek...

İşten atılmama korkusu bütün işçilerin aklının bir köşesinde bulunur. Bir işçi iş bulunca, "ekmek kapısı" açılınca bir rahatlama olur, doğaldır. Zira işçiler sırf kendisini, ailesini ve yakınlarını düşünmek zorunda bırakıldığı için böyle düşünür. Milyonlarca işsiz yokmuş, işsizlik artmıyormuş gibi...

Son dönemde işten atılan işçi sayısında artış eğilimi var. Kimisi, patronların iddiasına göre, onların sözünden çıktığı, fabrikada "huzuru bozduğu" için işten atılıyor. Kimisi de yine patronların "iflas", "küçülme" gibi bahaneleriyle... Her şeyden önce bu iddialar patronların uydurması. Ama iddialar bir ölçüde doğru, uydurma değil; çünkü patron, mevcut işçi potansiyeli ile yeterince kâr edemediği için işten atmaya girişiyor. Ama bahaneleri yalan. Sorunun kaynağı patronun kâr hırsı, kârı için işçiyi daha fazla sömürmesi, ona baskı uygulamasıdır.

Kıscası sorun işçiden kaynaklanmıyor, patronun kâr etme zorunluluğundan kaynaklanıyor. Patronun kârı, işçilerin hakkıyla, ihtiyaçlarıyla uyumuyor; hatta bu ikisi birbirinin zıttı. O halde işçinin önüne iki yol çıkıyor: Ya patronun kâr etme "hakkını" gözetip onun huzurunu bozmayacak, ama kendi huzuru bozulacak, patronuna daha çok kâr ettirmek için daha çok sömürülecek; ya da "insanca yaşamak istiyorum!" deyip hakkını arayacak. Bugün bütün meseleler buna bağlanmış durumda.

TÜRKİYE A.Ş. KÂR ETMEK İSTİYOR

Türkiye'yi büyük bir şirket gibi dü-

şünün, adı Türkiye A.Ş. olsun. Şirketin patronları yeterince kâr edemiyor, iflasa doğru sürükleniyor. Peki ne yapıyorlar, işçilere saldırıyorlar: İşgücünün maliyetini düşürmeye çalışıyorlar. İşsizliği arttırıyorlar ("sen çalışma sende daha düşüğe iş arayan bir sürüsü var" der ya patron...). Türkiye A.Ş., doğrudan başlattığı savaşlardan kaçan Kürtleri, Suriyelileri, Afganları, Asyalıları, Afrikalıları kendi şirketine sokup ucuza çalıştırmaya çalışıyor. Herkesi baskıları arttırarak sömürüye boyun eğmeye zorluyor. Bunlar da yetmiyor, ücretleri düşürüyor (Asgari ücreti arttırıp artan enflasyon, vergiler, diğer giderler ve kıdem farkını azaltarak görece ücretleri düşürmüş oluyor), alt sınırdan eşitliyor. Bu da yetmiyor, kıdem fonu oluşturup kendisine kaynak aktarmaya çalışıyor; işçilerin kıdem tazminatı hakkını gasp etmek, iş güvencesini ortadan kaldırmak, işçileri kendisine daha çok bağlamak istiyor. Daha da var, bir de kiralık işçiliği getirip, esnek çalışmayı yaygınlaştırarak işçileri kullanıp atabileceği bir düzen yaratmaya çalışıyor.

Türkiye A.Ş., o çok sahiplendiğimiz, bize iş, ekmek verdiğini sandığımız şirket, resmen yalan söylüyor. Kâr etmek istediği için bunları yaptığını gizlemeye çalışıyor, "hepimiz kazanacağız" diyor, ama yalnızca şirketin patronları ve işbirlikçileri kazanıyor. Şirketin patronlarının kârını kabullenelim diye bizi "Türkiye'yi sahiplenmeye zorluyor, diyor ki "Türkiye büyüyecek." Evet, Türkiye A.Ş. büyüyor, ama işçiler ve emekçiler yoksullaşıyor; patronlar kâr ediyor, işçiye yalnızca açlık

sınırını reva görüyor. Bir de daha fazla saldırmak için yeni uygulamalar getiriyor. Buna karşı işçiler direnince ne diyor, "Birileri huzurumuzu bozuyor", "arkalarında teröristler var", "birileri bunların aklına girmiş" vb... Türkiye A.Ş. daha çok kâr etmek için her şeyi yapıyor...

TÜRKİYE A.Ş.'Yİ ORTADAN KALDIRMAK...

Büyük şirket Türkiye A.Ş. işçi sınıfına böyle bir savaş açmış durumda, aracılara çok, örgütlülüğü güçlü, dört bir yandan saldırıyor. Gerekirse gücünü büyütme için yeni işbirlikçileri satın almaya çalışıyor, rüşvetler veriyor. Kimi kendine çekmeye çalışıyor? Sendika bürokratlarını, insan kaynaklarını, ustabaşılı, memur amirlerini ya da bürokratları, yani işçi ve emekçiler üzerinde dolaysız bir yetkiye sahip olanları. Bununla da yetinmiyor, elindeki "güvenlik" güçleri, ajanları, medyası ve dahası için sürekli para harcıyor. İşçilere vermiyor, kendi askeri güçlerine veriyor, ajanlarına veriyor. Çünkü Türkiye A.Ş. kendi güvenliğini düşünüyor. Peki niçin? Türkiye A.Ş. daha çok kâr etsin diye. Değişen ne oluyor? İşçiler daha fazla sömürülüyor, kardeş halklar daha çok katlediliyor.

Onlar kâr edemiyor diye niye biz ölüyoruz, niye biz daha çok sömürülüyoruz? Çünkü bu düzen böyle...

İşçiler ya Türkiye A.Ş.'nin elindekilere el koymak ve bunları toplumsallaştırmak için birleşecek, ya da bu düzende sömürülmeye, ölmeye devam edecek...

BİR KIZIL BAYRAK OKURU

'Taşeron işçilerine kadro' vaadi yalan çıktı

Genel seçim öncesinde "kamudaki taşeron işçilerini kadroya alacağız" vaadiyle işçi ve emekçileri aldatarak oy toplamaya çalışan AKP hükümeti, kamudaki 750 bin taşeron işçisinden sadece 150 binine kadro verecek. Kamudaki yaklaşık 600 bin taşeron işçisi ise "yardımcı işte çalıştığı" gerekçesiyle kadro dışı kalacak. Temizlik, güvenlik, yemek gibi işlerde çalışan işçiler, "yardımcı işlerde" çalıştıkları gerekçesiyle taşeron mahkum edilecek.

AKP seçim öncesinde kamudaki taşeron işçilerinin kadroya alınacağını vadetmişti. Hükümet de bu kapsamda taşeron işçilerle ilgili yasal düzenlemeyi 21 Mart'a kadar Meclis'e sunacak. Maliye Bakanı Naci Ağbal da bunu dile getirdi. Hangi işçilerin kadroya alınacağını belirlemek için Maliye ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarında çalışma yürütülüyor.

Cumhuriyet'ten Murat Çakır'ın haberine göre, sona gelen çalışmada, "asıl iş-yardımcı iş" tanımlaması yapılıyor. Düzenlemeye göre, kamuda sadece "asıl işlerde" çalışan işçiler kadroya alınacak. Ancak kamudaki 750 bin taşeron işçisinden sadece 150 bini "asıl işlerde" çalışıyor. Geriye kalan yaklaşık 600 bin işçi ise "yardımcı işlerde çalıştığı" gerekçesiyle kadroya alınmayacak. Bu işçiler taşeronda çalışmaya devam edecek. Hükümetin "asıl iş-yardımcı iş" ayrımı başta hastaneler ve üniversiteler olmak üzere kamu kurumlarında temizlik, yemek, park bahçe, ulaşım hizmetleri gibi tüm yardımcı hizmetlerde çalışan şirket işçilerini taşeron işçiliğine mahkum edecek.

Ayrıca belediyelerde çalışan ve kadro bekleyen binlerce taşeron işçisi de kadro dışı kalacak. Buna gerekçe olarak da belediyelerdeki taşeron işçilerinin "hizmet alım ihaleleri ile çalıştırılıyor olmaları" gösteriliyor.

Hükümet, karayollarında çalışan binlerce taşeron işçisini "asıl işi" yaptıkları halde yıllarca kadroya almamıştı. İşçilerin mücadeleyi yükseltmeleri sonucu açtıkları kadro davalarını kazanmaları ve bu davaların Yargıtay tarafından da onanması sonrasında işçileri kadroya almak zorunda kaldı.

Bu kapsamda 6 bin 417 işçi kadrolu olarak çalışmaya başladı. Bu arada 3 bin 500 karayolları işçisi daha açtıkları kadro davalarını kazandı. Şimdi bu işçilerin de yargı kararı doğrultusunda diğer taşeron işçilerinden bağımsız olarak kadroya alınması gerekiyor.

İEKK: Mücadelede, direnişlerde, barikatlarda biz de varız!

İşçi ve Emekçi Kadın Komisyonları (İEKK), 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü tarihsel devrimci misyonuna uygun olarak kutlamak için eylem ve etkinlikler gerçekleştirdi. 8 Mart'ın güncel çağrısını işçi ve emekçi kadınlara taşıyan İEKK, mücadelede, direnişlerde, grevlerde, barikatlarda "Biz de varız!" dedi.

GEBZE

İEKK, 5 Mart'ta "Emeğin ve yaşamın özgürlüğü mücadelesinde biz de varız!" şiaıyla Gebze'de etkinlik gerçekleştirdi. Etkinlik 8 Mart'ı yaratan New Yorklu dokuma işçisi kadınların mücadelesinin anlatılması ve saygı duruşuyla başladı. Ardından 2015 yılında katledilen 120 kadına atfen hazırlanan ve kadın cinayetlerini, çalışma yaşamında kadınları, devrim mücadelesinde yaşamını ortaya koyan kadınları anlatan sinevizyon gösterimine geçildi.

İEKK adına yapılan konuşmada ise kadın cinayetleri, kapitalist sömürü düzeni, gerici politikalar, emperyalist savaş, Kürt halkına yönelik saldırılar ve sınıfa yönelik saldırılar teşhir edildi.

Konuşma New Yorklu dokuma işçilerinin, Greif ve metal işçilerinin yolundan mücadeleyi büyütme çağrısıyla sonlandırıldı.

Konuşmanın ardından kadın bir patronla kadın bir işçinin sınıfsal farklarını işleyen tiyatro gösterimi, şiir ve müzik dinletisiyle etkinlik sonlandırıldı.

İSTANBUL

İEKK, 6 Mart'ta Taksim'de yürüyüş gerçekleştirdi. DEV TEKSTİL, DGB ve DLB'nin de katıldığı yürüyüş için Tünel Meydanı'nda toplandı. Yürüyüşte kadın devrimcilerin portreleri en önde taşınırken "Emeğin ve yaşamın özgürlüğü

mücadelesinde biz de varız!" pankartı taşındı. DGB-DLB ise "Kadın erkek el ele kızıl bir geleceğe yürüyoruz!" pankartını taşıdı.

Bir süre Tünel Meydanı'nda yapılan konuşmaların ardından sloganlarla İstiklal Caddesi üzerinden yürüyüşe geçildi.

Galatasaray Meydanı'na geldiğinde ise 8 Mart'ı yaratan ve mücadelede katledilen kadınlar şahsında saygı duruşuyla program başlatıldı.

Ardından İEKK adına yapılan basın açıklamasında 8 Mart'ın ortaya çıkışı hatırlatılarak "Biz de varız, New Yorklu dokuma işçisi kadınların sesini on yıllar sonra sokaklara taşıyanlar arasında" dendi.

Açıklamada, kadın cinayetleri ve çifte sömürü, MİB'e ve Renault işçilerine yapılan saldırılar, Kürdistan'daki katliamlar, Cerattepe üzerinden doğanın talanı ve sınıfa yönelik saldırılar teşhir edilerek mücadele çağrısı yapıldı.

Ardından bir DGB'li söz alarak "Cansel'in, Özgecan'ın katillerinden hesap sormak için buradayız" dedi.

Metal İşçileri Birliği (MİB) adına yapılan konuşmada ise Bursa'da başlayan metal eylemleri hatırlatılarak eylemlerin bugün de ek zam talebiyle sürdüğü ifade edildi.

Renault işçilerine yönelik baskı ve operasyonlar teşhir edilerek "İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için mücadeleye devam edeceğiz" denildi.

MİB konuşmasının ardından mücadelenin her alanda devam edeceği vurgulanarak eylem sonlandırıldı.

Kartal

Kartal Emekçi Kadın Komisyonu, 8 Mart'ta etkinlik ve eylem gerçekleştirdi.

Etkinlik, İEKK tarafından hazırlanan, kadın işçilerin yaşadığı bir dizi sorunun

yanı sıra işgallerde, grevlerde, direnişlerdeki kadın işçileri anlatan sinevizyonun gösterimiyle başladı.

Ardından 8 Mart'ı yaratan ve emeğin özgürleşmesi mücadelesinde, devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulunuldu.

Etkinlikte, yıllarca devlet tarafından katledilen oğulları ve kızları için hesap soran Cumartesi Anneleri için bir şiir okundu.

Devrimci Liseliler Birliği adına yapılan konuşmada yaşamın her alanında olduğu gibi okullarda da eğitim üzerinden kadın ve erkeğe biçilen rol teşhir edildi.

Son olarak etkinlikte Kartal Emekçi Kadın Komisyonu adına konuşma gerçekleştirildi.

Konuşmada kadın işçilerin yaşadıkları sorunlar ve aynı zamanda bu sorunlara karşı direnişe geçen kadın işçi eylemlerinden örnekler sunuldu. Novamed'de, Greif'te kadın işçilerin oynadığı roller vurgu yapıldı.

Kadın işçilerin iş cinayetlerindeki oranlarına değinilerek kapitalist üretim ilişkilerinin sadece taciz ve tecavüzle değil aynı zamanda fabrikalarda, tarım alanlarında kadınları katlettiği dile getirildi. Mücadele çağrısıyla sonlandırılan etkinliğin ardından Bankalar Caddesi'nde ajitasyon konuşmaları eşliğinde yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Sarıgazi

İEKK, mücadele çağrısını 8 Mart günü Sarıgazi'de devam ettirdi.

Demokrasi Caddesi'ne "Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde-İEKK" pankartı asıldı. Caddedeki direklere İEKK'nın hazırlamış olduğu, içinde emek-

çilerin taleplerinin yer aldığı dövizler asılırken kadın işçi direnişlerinin ve kadın sorununun anlatıldığı fotoğraf sergisi açıldı. Emekçi kadınlara 8 Mart için hazırlanmış olan kokartlar dağıtıldığı, emekçi kadınların ilgiyle karşıladığı stand faaliyeti boyunca 8 Mart'ın tarihçesi anlatılarak mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı. Tüm işçi ve emekçilerin mücadeleye çağırıldığı standda bildiri dağıtımı ve Kızıl Bayrak satışı yapıldı.

ANKARA

6 Mart'ta İEKK ve Sincan İşçi Birliği (SİB) tarafından Sincan'da gerçekleştirilen eylemde "Emeğin ve yaşamın özgürlüğü için mücadelede biz de varız!" denildi, başta Renault olmak üzere, hakları için direnen işçilere selam gönderildi.

Eylem öncesinde Sincan İşçi Birliği'nde yapılan kahvaltının ardından söyleşi gerçekleştirildi. İEKK adına yapılan konuşmada emekçi kadınların evde, iş yerinde ve yaşamın diğer alanlarında karşılaştığı sorunlar teşhir edilerek kadın erkek el ele mücadele çağrısı yapıldı.

Söyleşinin ardından eylem için Sincan Lale Meydanı'na geçildi ve sloganlarla İstasyon Caddesi'ne yürüyüş yapıldı. İEKK ve SİB adına burada yapılan açıklamada 8 Mart'ın tarihi anlatıldı ve tarihe mal olmuş bu direnişin Renault işçilerinin mücadelesi ile devam ettiği belirtildi.

Sincan İşçi Birliği adına yapılan konuşmada ise, 4 ilde asgari ücret farkları için, kıdem tazminatının gaspına ve köle işçi uygulamalarına karşı işçilerin alanlara çıktığı vurgulanarak mücadelenin her alanda devam ettiği ifade edildi. 8 Mart'ın ve 8 Mart'ı yaratan emekçi ka-

dınların da selamlandığı konuşmada kıdem tazminatının gaspına ve kölelik bürolarına karşı fabrikalarda birleşme ve mücadele etme çağrısıyla eylem sonlandırıldı.

İEKK, sermaye devletinin eylem yasağı tutumu karşısında Ankara Kadın Platformu'nun gerçekleştirdiği eyleme de katılarak bu alana "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!" vurgusunu taşıdı.

Mamak

Mamak Emekçi Kadın Komisyonu 6 Mart'ta söyleşi gerçekleştirdi. Açılış konuşmasında 8 Mart'ın tarihi ele alınarak kadınların evde, iş yerinde yaşadığı emek sömürsü, savaşın kadınlar üzerindeki etkisi, kapitalizmin kadın politikası ve cinsel saldırılara değinildi.

Ardından söz emekçi kadınlara bırakıldı. Söz alan kadınlar karşı karşıya kaldıkları baskı ve sömürü politikaları üzerine tartıştılar. Kürdistan'daki katliamlar ve kadın direnişçilerin çıplak bedenlerinin teşhir edilmesinin gerisindeki nedenler de tartışıldı. Kiralık işçilik ve doğum yasağı üzerinden kadınlar iş yerlerinde karşılaştıkları sorunları paylaştılar.

8 Mart'ın tarihsel özüne vurgu yapılarak mücadele çağrısıyla etkinlik sonlandırıldı.

ADANA

İEKK, 6 Mart'ta Adana'da ise İnönü Parkı'nda eylem gerçekleştirdi.

Eylemde yapılan basın açıklamasında 8 Mart'ın tarihçesine değinilerek, emperyalist kapitalist sistemin "kadınlar günü" aldatmacasına karşı 8 Mart'ın kızıllığı vurgulandı.

Kadın işçi ve emekçilerin gerek çalışma yaşamında evde, sokakta karşı karşı-

ya kaldıkları sorunlara değinilen açıklamada, yeni saldırı yasaları ile kadınları etkileyen sömürü koşullarına dikkat çekildi.

AKP'nin hükümet olduğu dönem boyunca kadına yönelik şiddetin artmasına da vurgu yapılan açıklamada, emperyalist savaş ve işgallerde kadınların katledilmesine, tecavüze uğramasına, göçlere zorlanmasına değinildi.

Açıklamada Kürt halkına yönelik artan saldırganlığın altı çizilerek, Kürt kadınlarına her türden kirli savaş politikalarının uygulandığı ifade edildi.

Açıklama, kadın işçi ve emekçilerin mücadele talepleri sıralanarak; "Mücadelede biz de varız!" ifadeleriyle bitirildi.

BURSA

Bursa'da 8 Mart'ta gerçekleştirilen etkinlik sinevizyon gösterimi ile başladı.

8 Mart'ın kökeni ve kadın sorunu üzerine sohbetle etkinlik devam etti.

Kadın ve erkek emekçiler tarafından örneklerle, yaşamdan kesitlerle derinleştirilen tartışmada çeşitli yönleriyle kadınların karşı karşıya kaldığı sorunlara değinildi. Kadının cins olarak ezilmişliğinin tarihsel kökeninden bahsedildi. Emekçi kadınların iktisadi, sosyal ve kültürel olarak kadın sorununu çok boyutlu olarak yaşadıkları ifade edilerek kadın üzerindeki yüklerin toplumsal kurumlar yoluyla ortadan kaldırılması üzerinde duruldu. Kadının kalıcı kurtuluşunun sosyalizmde olduğu dile getirildi.

Ardından bir kadın tarafından gerçekleştirilen kısa bir müzik dinletisi ile türküler ve marşlar söylenip halaylar çekilerek etkinlik sonlandırıldı.

menin zamanıdır.

8 Mart; yaşamın ve kavganın yarısı olan kadınların kurtuluşu için kapitalizmi tarihin çöplüğüne göndermeye, devrimci sınıf hareketini büyütme çağırıyor.

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

TKİP DAVA TUTSAKLARI

DEV TEKSTİL: 8 Mart mücadele çağrısıdır!

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), 8 Mart gündemiyle mücadele çağrısını sürdürdü.

Avcılar'da 8 Mart akşamı Marmara Caddesi üzerinde yürüyüş yapan sendika üyeleri basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada tarihçesi anlatılan 8 Mart'ın sınıfsal özünün işçi sınıfına yol gösterdiği belirtildi. 8 Mart'ın "kadınlar günü" adı altında içinin boşaltılarak kapitalistler tarafından alışveriş gününe çevirmek istenmesi teşhir edildi, burjuva kadın ile işçi kadın arasındaki farka dikkat çekildi. İşçilerin yaşadığı sorunları kadın işçilerin daha ağır yaşadığı belirtildi. Açıklamada; işçi ve emekçi kadınların karşı karşıya kaldığı sömürü politikalarının yanı sıra yaşamın her alanında taciz, tecavüz ve cinayetlerle karşılaştıkları belirtildi.

Emperyalist savaş ve saldırganlık politikaları teşhir edilerek "Kadınlar ulusal, cinsel ve sınıfsal sömürüyü, en ağır şekilde bir arada yaşıyorlar" dendi, başta tekstil işçisi kadınlar olmak üzere tüm işçi ve emekçilere "mücadelede biz de varız" deme çağrısı yapıldı. Eyleme İEKK da destek verdi.

DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliği, 8 Mart günü **Mersin Serbest Bölge'de** ka-

dın işçilere karanfil dağıttı. Yoğun sömürünün olduğu serbest bölgede bu bir ilk olurken işçiler sendika üyelerine teşekkür ettiler.

DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliği de, 8 Mart'a dair yazılı açıklama yaparak "Haklarımız ve geleceğimiz için mücadelede biz de varız!" dedi.

GREİF'TE 8 MART BİLDİRİSİ DAĞITILDI

DEV TEKSTİL, 8 Mart'ta Amerikan tekeli Greif'in Sultanbeyli fabrikasında işçilere 8 Mart bildirisi dağıttı.

Sabah işe giriş saatinde dağıtılan bildiride 8 Mart'ın tarihçesine yer verilirken, kadın işçilerin yaşamın her alanında daha fazla sömürüye maruz kaldığı, savaşlarda en çok zarar gören olduğu anlatıldı. Son olarak 8 Mart'ı yaratılanın dokuma işçileri olduğu hatırlatılarak, tüm tekstil işçileri sömürü düzenine karşı DEV TEKSTİL'de örgütlenmeye çağrıldı.

Bildiri dağıtım sırasında kadın işçilere üzerinde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" yazan kokartlar dağıtıldı. Bildirileri olumlu karşılayan işçiler fabrikada 150'den fazla işçi olmasına, sendika ve yönetime söylemelerine rağmen kreşleri olmadığına dikkat çekti.

Kayseri ve Gebze'de emekçi kadınlardan eylem

Kayseri ve Gebze'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle emekçi kadınlar 8 Mart'ta eylemler gerçekleştirdi.

Kayseri forum önünde toplanan emekçi kadınlar, kortej oluşturarak buradan meydana doğru yürüyüşe geçtiler. BDSP, DİSK, Halkçı Gençlik Derneği, HDP, KESK Şubeler Platformu, Kayseri Kadın Dayanışma Derneği'nin destek verdiği eyleme yaklaşık yüz emekçi katıldı.

Oldukça coşkulu olan emekçi kadınların yaklaşık 2 kilometrelik yürüyüşü boyunca sloganlar susmadı.

Meydanda, kadın platformu adına açıklamayı Eğitim Sen Kadın Sekreteri Necla Ünsal okudu. 8 Mart 1857 yılında 40 bin dokuma işçisinin hakları ve gelecekleri için sergilediği mücadeleyi ve 129 kadın işçinin katledilmesini hatırlatan Ünsal, kadına yönelik baskıların bugün de devam ettiğini vurguladı.

Ünsal son olarak şu ifadeleri kullandı: "Onlar biz emekçi kadınlara, işçi ve

emekçilere esnek, kuralızsız, güvencesiz ve kölece çalışma koşullarını dayatıyorlar. Bizler emeğimize, geleceğimize sahip çıkacağız. Sermayenin saldırılarına karşı mücadeleyi alanlarda büyüteceğiz."

Gebze Emekçi Kadın Platformu tarafından düzenlenen eylem ise Moda Giyim'in önünde başladı. "Kapitalizme, eşitsizliğe, kadına yönelik şiddete, gericileşmeye, güvencesizliğe, savaşa karşı alanlardayız" pankartını taşıyan kitle, sloganlarla Gebze Cumhuriyet Meydanı'na ulaştı.

Meydanda okunan basın açıklamasında 8 Mart'ın tarihçesi ile söze başlanarak, 14 yıllık AKP'nin gerici politikaları üzerinde duruldu. Gerici söylemleri örneklenilerek AKP'nin kadına yönelik bakışı teşhir edildi. AKP'nin doğaya, Kürt halkına, kadına bakışı, bu konulardaki gerici politikaları ve uygulamaları anlatılarak, gerici bir toplum ve köleştirilmiş bir kadın yaratılmak istendiği vurgulandı.

"Kadının kurtuluşu sosyalizmde!"

Yaşasın 8 Mart!

Vardık, varız, var olacağız!

New Yorklu dokuma işçisi kadınların kapitalist sömürüye karşı başlattığı isyan 159 yıldır kızıl bir bayrak olarak her 8 Mart'ta dalgalanmaya devam ediyor. Tarihin işçi sınıfını ve dolayısıyla işçi kadınları kavgaya çağırdığı günlerde 8 Mart'ın devrimci çağrısına kulak ver-

Kürdistan'da 8 Mart eylemleri

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Kürdistan'ın pek çok yerinde 6 Mart günü eylem ve etkinlikler düzenlendi.

Diyarbakır'ın Çınar ilçesi Hucettî (Başaklı) köyünde yapılan etkinlikte Çınar Belediyesi Çocuk Erbane Grubu müzik dinletisi sundu.

DBP Çınar İlçe Eşbaşkanı Hayat Akyol, süren kirli savaşa ve Kürt kadınlarının direnişine değindi.

Bağlar ilçesinde ise mahalle meclisleri, 3 ayrı koldan yürüyüşle Şehit Şamil Parkı'nda bir araya gelerek, Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'ne yürümek istedi. Polis tarafından engellenen kadınlar parkta halay çekti. Yürüyüşün polis tarafından engellenmesi düzenlenen basın açıklamasıyla protesto edildi.

Bismil'de Kongreya Jinên Azad (KJA) tarafından düzenlenen etkinliğe, binlerce kadın yöresel kıyafetiyle katıldı. Kadınlar, Paris ve Silopi'de katledilen Kürt kadın siyasetçilerin fotoğraflarını ve dövizler taşıdı.

Dersim'de de Sanat Sokağı'nda bir araya gelen kadınlar, Yeraltı Çarşısı'na yürüdü. Katledilen kadınların fotoğrafları taşınırken Özgürlük Meydanı boyunca bulunan ağaçlara da farklı tarihlerde devlet tarafından katledilen kadınların resimleri asıldı.

HDP Grup Başkanvekili Çağlar Demirel ise '38 Dersim katliamı ve Cizre, Sur'daki katliamlara değindi. Konuşmaların ardından Asri Mezarlığı'na gelen kadınlar, Sakine Cansız ve farklı tarihlerde katledilen kadınların mezarlarına karanfiller bıraktı.

Van'ın Çatak ilçesinde KJA tarafından panel düzenlendi. Yapılan saygı duruşunun ardından panelde konuşan sosyo-

log Hava Derya, "8 Mart, kadınlarımızın çıplak bedenlerini sokak ortasında teşhir eden zihniyete karşı sesimizi ve mücadelemizi yükseltme günüdür" dedi.

Muş'un Bulanık ilçesinde de, DBP İlçe binası önünde KJA tarafından gerçekleştirilen etkinliğe yüzlerce kadın katıldı. Saygı duruşu ve konuşmaların ardından sinevizyon gösterimi yapıldı.

Bitlis'in Norşin (Güroymak) ilçesinde KJA tarafından Kültür Merkezi'nde şölen ve sinevizyon gösterimi düzenlendi. Saygı duruşunun ardından konuşan KJA çalışanı Gülistan Yıldız, "Kadınlar önderliği ve özgürlüğü için direniyor" şiarı ile alanlara çıktıklarını kaydederek, kadının rengini her yere taşıyacaklarını söyledi.

KJA Urfa bileşenleri tarafından Viranşehir ilçesinde düzenlenmek istenen miting, Urfa Valiliği'nin "yasak" kararı nedeniyle engellendi. Miting için kurulmak istenen sahneye izin vermeyen polis, sabah saatlerinden itibaren ilçeyi zırhlı araçlarla ablukaya aldı. Tüm engellemelere rağmen sokaklara inen yüzlerce kadın, DBP İlçe binası önünde bir araya geldi, Özgecan Aslan ve Paris'te katledilen 3 Kürt kadın siyasetçinin fotoğraflarını taşıdılar. HDP İlçe Eşbaşkanı Ayşe Sürücü, kirli savaş politikalarının en çok kadınları hedef aldığını hatırlatarak direnişe vurgu yaptı. Açıklamanın ardından Yeni Mezarlığa geçilerek, devlet ve IŞİD çetelerinin saldırılarında yaşamını yitiren kadınların mezarları ziyaret edildi, mezarlara karanfil bırakıldı.

KJA Mardin bileşenleri Artuklu ilçesinde Diyarbakır Kapı'dan Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürüyüş düzenledi. Kadınların yöresel kıyafetleriyle katıldığı yürüyüşte erbaneler çalınarak şarkılar söylendi.

KJA'lı kadınlar Mardin'in Midyat ilçesinde düzenlenecek yürüyüş öncesi HDP Midyat İlçe binası önünde bir araya geldi. Buradan yürüyüşe geçen kadınlar polis barikadı ile karşılaştı. Yürüyüşlerinin engellenmesi üzerine kadınların polis barikadı önündeki müzik dinletisi de engellendi. Bunun üzerine kadınlar engellemeleri basın açıklamasıyla protesto etti.

KJA Batman bileşenleri de, valiliğin "Kamu güvenliği ve esenliğinin tehlikede olması, yakın suç işleme tehlikesinin varlığı" gerekçesiyle 8 Mart mitingini yasaklamasını DBP Batman İl Örgütü binasında düzenlenen basın toplantısı ile protesto etti.

Şırnak'ın Silopi ilçesinde Eğitim Sen'li kadınlar basın açıklaması yaptı. "Direnen kadınla toplumu özgürleştireceğiz" pankartı ve "Kadının bedeni savaş meydanı değildir" dövizleri taşındı. Eğitim Sen Kadın Sekreteri Ceylan Uyar hukuksuz biçimde uygulanan "sokağa çıkma yasakları" ile abluka altına alınan kentlerde katliamların yaşandığına dikkat çekti.

Hakkari'nin Yüksekova (Gever) ilçesinde de KJA öncülüğünde yüzlerce kadın Eski Kışla Mahallesi'nden, Orman Şehitliği'ne yürüdü. Yürüyüşte Öcalan ile, yaşamını yitiren HPG, YPG ve YPJ'li-lerin posterleri ile KCK ve PKK bayrakları taşıyan kadınlar, sık sık "Şehid namirin!", "Bijî Serok Apo!" sloganlarını attı. Ardından Orman Şehitliği'nde gerilla mezarları ziyaret edildi.

Hakkari'nin Şemzînan (Şemdinli) ilçesinde KJA bileşenleri tarafından kutlama etkinliği yapıldı. Etkinlikte yapılan konuşmalarda direnişe vurgu yapıldı.

Belediye işçilerinden 8 Mart eylemleri

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla 7 Mart günü Genel-İş, Tüm Bel Sen, TMMOB / Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Adana Şubeleri tarafından Seyhan Belediyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, "Bizler özgürlük tutkumuzla, bulunduğumuz her yerde bizi ezenlere, sömürenlere karşı güçlü ve örgütlü olarak her günü 8 Mart'a çevireceğiz. Kapitalizme ve erkek egemenliğine karşı; cinsiyetçiliğin, şiddetin, sömürünün, tacizin, tecavüzün tüm izlerini yeryüzünden silmek için tüm kadınları mücadeleye çağırıyoruz. Safımız evde, okulda, sokakta, işyerinde sömürü ve şiddete karşı birleşenlerin yanındır" ifadelerine yer verildi.

DİSK'e bağlı Genel-İş İzmir Şubeleri de aynı gün Buca Belediyesi önünde eylem yaptı. Eylemde basın açıklaması okundu.

Kadın cinayetleri devam ediyor

Kadını köleleştiren çok yönlü uygulamaların sermaye iktidarı tarafından hayata geçirildiği son dönemde, kadın cinayetleri de artarak devam ediyor.

İzmir'in Karşıyaka İlçesi'nde 6 Mart gecesi Müzeyyen Neşeli, boşanma sürecinde oldukları kocasıyla birlikte açtıkları ve kendisinin yaşamını sürdürdüğü belirtilen işyerinde katledildi. Cinayet öncesinde eşlerin tartıştığı, Erbil Neşeli'nin ruhsatlı tabancasıyla eşini öldürdüğü bildirildi.

Katil, cinayetin ardından olay yerini terk ederken, daha sonra Örnekköy Polis Karakolu'na giderek teslim oldu.

Aynı gün İstanbul Ümraniye'deki kadın cinayetinde ise 27 yaşındaki Demet Karakaş, eşi Nurali Karakaş tarafından onlarca kez bıçaklanarak katledildi. Cinayetin ardından Nurali Karakaş'ın teslim olduğu bildirildi.

8 Mart sabah saatlerinde ise İzmir'in Buca İlçesi'nde emekli 62 yaşındaki A.İ. iddiaya göre ilişki yaşadığı 47 yaşındaki Nermin Akçay'ı çıkan tartışmada bıçakladı. Aynı gün, A.İ. polise teslim oldu. Gözaltına alınan A.İ.'nin olayı anlatması üzerine eve giden polis, kadının cansız bedenini buldu.

Kadınlardan 8 Mart eylemleri

6 Mart günü **İzmir 8 Mart Platformu**, Bornova Stadi önünden Bornova Meydanı'na yürüdü.

Kürtçe ve Türkçe okunan açıklamada Kürdistan'daki kirli savaşa karşı çıkıldı, kadın cinayetlerine dikkat çekildi. Taciz, tecavüz ve kadın cinayetlerinin düzen yargısı tarafından teşvik edildiği belirtilen açıklamada gericiilik de teşhir edildi. Son olarak MKM Kadın Korosu sahne alırken halaylar çekildi.

Aynı gün **Kadın Komünü**, İstanbul'da Tünel'den Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasında "1857 yılında New York'ta dokuma işçisi kadınların çalışma şartlarının düzeltilmesi adına mücadele edip, isimlerini tarihe kanla yazdıkları bir isyan günüdür 8 Mart! İşte bu nedenle karnaval değil, sömürü ve eşitsizliğe karşı bir isyan günüdür 8 Mart" ifadeleri yer aldı.

KADIKÖY'DE POLİS SALDIRISI

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu'nun 6 Mart günü Kadıköy'de düzenlemek istediği mitinge polis saldırdı. Sabah saatlerinden itibaren Kadıköy polis ablukasına alınırken öğlene doğru mitingin yapılmak istendiği alana girmek isteyen kadınlara polis saldırarak gözaltı yaptı. Sonrasında kadınlar Kadıköy çarşısı içinde yürüyüş yaparak Bahariye Caddesi'nde basın açıklaması yaptı. Açıklamanın ardından "sessiz dağın" diyerek kitleyi taciz eden polis yüzlerce kişilik kitleyi takip ederek plastik mermilerle saldırdı. Ara sokaklarda da bir süre polis saldırısı sürerken sonrasında eylem sonlandırıldı.

8 Mart günü **KESK İstanbul Kadın Meclisi**'nin, Şişli Camisi'nin yanında yaptığı eylemde kadınlar halay çekti. Halayın ardından yapılan açıklamada "Kapitalizmin ve onun erkek egemen zihniyetinin yarattığı ekonomik, siyasal ve sosyal kuşatılmışlığı kırmak için buradayız" denildi. Devamında "AKP ve saray faşizminin kadınlara, işçi ve emekçilere, halklara ve doğaya yönelik saldırılarının artarak devam ettiği" söylenerek 7 Haziran seçimlerinden sonra boyutlanan kirli savaşa,

katliamlara ve baskılara dikkat çekildi. Son olarak kreş hakkı, kirli savaşın durdurularak müzakere sürecine dönülmesi, Kadın Bakanlığı kurulması gibi talepler sıralandı.

İstanbul Kadın Avukat Dayanışması'nın, İstanbul Adliyesi önünde yaptığı basın açıklamasında kadın cinayetlerinin erkek egemen düzenin yargısı, polisi, savcısı eliyle devam ettirildiğini ve katillerin korunduğunu ifade edildi. Devamında kadın avukatların kreşten yoksun olduğu, tacizlere uğradıkları aktarıldı.

Taksim'de gerçekleştirilen **14. Feminist Gece Yürüyüşü**'ne binlerce kadın katıldı, Fransız Kültür Merkezi önünden Tünel'e yüründü.

Yürüyüş sırasında kadına yönelik gerici anlayışları ve Kürdistan'da estirilen kirli savaşı teşhir eden dövizler de taşındı. İstanbul Feminist Kolektif adına Türkçe ve Kürtçe olarak yapılan basın açıklamasında kadın sorununun erkeklerden kaynaklandığı belirtilerek hükümetin kadınlara yönelik gerici politikaları teşhir edildi. Devamında kirli savaşın teşhir edildiği açıklamada erkek egemen sisteme karşı feminist mücadele vurgusu yapıldı.

Aynı saatlerde **Emekçi Kadınlar'ın (EKA)** Taksim Meydanı'na yapmak istediği yürüyüş polisin plastik mermi ve kal-

anlı saldırısına uğradı.

İzmir 8 Mart Platformu, Alsancak Leman Kültür önünden Sevinç Pastanesi'ne yürüdü. Sevinç Pastanesi önünde yapılan konuşmalarda, Kürt illerinde "güvenlik operasyonu" adı altında bir savaş yürütüldüğü söylenerek bu savaşta en çok kadınların ve çocukların öldürüldüğüne dikkat çekildi. Konuşma, şiddete, cinayetlere, tecavüzlere karşı sokaklarda olmaya devam edecekleri söylenerek sonlandırıldı.

8 Mart Platformu'nun ardından İzmir'de bulunan feminist gruplar Gazi İlkokulu önünden Kıbrıs Şehitler Caddesi'ne doğru **"Feminist Gece Yürüyüşü"** düzenledi. Yürüyüşte sloganlarla kadın cinayetlerine, kadına yönelik hak ihlallerine dikkat çekildi. Yürüyüşün ardından kadınlar, kadın dayanışmasına ve AKP iktidarının gerici söylem ve saldırılarına, birlikte karşı durma çağrısı yaptı.

İzmir **Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK)** Kadın Meclisi ise Karşıyaka İzban önünden İş Bankası önüne yürüdü. Okunan basın açıklamasında 8 Mart'ın tarihçesi anlatılarak kadına yönelik gericiilik, kirli savaş ve kadın emeğinin gaspına değinildi.

KESK ve DİSK'in Ankara'daki ortak eyleminde sınıfsal talepler ve kirli savaşa

ilişkin dövizler taşındı. Açılış konuşmasının ardından basın açıklaması okundu.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ise "Kadınlara, emekçilere, doğaya, Kürt halkına saldıranların düzeni yıkılana kadar mücadele sürecek. AKP'nin ve kapitalizmin yıkılmasıyla özgürleşeceğiz. Kadının özgürlüğü, insanın özgürlüğünün bir parçasıdır" dedi.

Kocaeli Kadın Platformu 8 Mart günü Dünya Bankası'ndan Cumhuriyet Parkı'na yürüdü.

Davul zurna eşliğinde ve sloganlarla Cumhuriyet Parkı'na gelindiğinde müzik dinletisi ve ardından basın açıklaması yapıldı. Basın metninde 8 Mart'ın tarihçesine değinilerek kadın cinayetlerinden, kadını eve hapseden yasalara kadar bir dizi konu ele alınarak çeşitli talepler dile getirildi. Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Zonguldak Madenci Anıtı önünde toplanan sendikalar, gençlik örgütleri ve emekçi kadınlar sloganlarla valilik önüne yürüyerek burada açıklama yaptı.

Zonguldak Çatalağzı Termik Santrali'nde (ÇATES) taşeronluğa ve güvencesiz çalışmaya karşı iş bırakan ve yaklaşık 3 haftadır fabrika önünde direnişlerini sürdüren taşeron işçileri de eyleme destek olarak kortejin arkasından yürüyüşe katıldı. Bir BES emekçisi, işçilere ve işçilerle birlikte yürüyüşe katılan DGB'liye müdahale etmeye çalıştı. "Siz eyleminizi burada gerçekleştirin. Bugün kadınlar slogan atacak" sözleriyle işçileri susturmaya çalıştıktan sonra işçiler belli bir mesafeyle sloganlarıyla kadınlara destek vererek yürüyüşü sürdürdüler. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde yapılan konuşmalarda erkek egemen zihniyetin teşhir edildiği vurgular öne çıkarken buna karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Sermaye düzeninden soracak hesabımız var!

“Faşizm, proleter devrimi gerçekleştirememiş proleterlerin çekmeye mahkum olduğu cezadır” der Clara Zetkin. Doğrudur. Sınırların ötesine uzanmamıza ya da çok gerilere gitmemize gerek de yoktur bunu somutlayabilmemiz için. Emperyalist kapitalist sistemin taşeronluğunu yapan sermaye düzeninin sadece son bir yılını bile gözden geçirmemiz bu sözün haklılığını gösterecektir bize.

Sermayenin daha fazla kâr hırsıyla geçen yıl 120’si kadın olmak üzere 1730 işçiyi iş cinayetlerinde katletmesi ne kadardır ne de fitrat. Böyle olduğunu söyleyerek bizlerin bu ölümleri sessiz sedasız kabullenmemizi bekliyorlar. Yaptıkları ya da söyledikleri her şey kanun gibi kabullenilsin istiyorlar. Oysa bizler onların, yani sermayenin yasalarını da tanımadığımızı defalarca haykırdık yüzlerine. İstiyorlar ki bu sömürü düzeni mevcut haliyle, hatta daha da kötüsüyle hüküm sürsün ve bizler de hiçbir şey yapmadan buna seyirci kalalım. Kalmayacağız!

AKP hükümeti daha önce “kadın istihdam paketi” adı altında topluma ‘müjde’ olarak sunduğu düzenlemeleri, sermayenin çıkarları ile yeterince uzlaşmadığı için revize etmiş ve 2015 Ocak ayında “Ailenin ve dinamik nüfus yapısının korunması programı” adıyla tekrar kamuoyunun gündemine getirmişti. Kadınlara esnek ve güvencesiz istihdamı dayatacak yasa tasarısının doğum izni ve yarı zamanlı çalışma ile ilgili maddeleri 64. hükümetin 2016 eylem planında hayata geçirilmek üzere bu kez “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” adlı yeni bir torba yasa ile Meclis Genel Kurulu gündemine getirilmiş bulunuyor.

Kıralık işçi bürolarıyla, yarı zamanlı ve esnek çalışmayla bir taraftan kadrolu ve güvenceli çalışma hakkımız gasp edilecek, örgütlenmelerin önüne geçilecek. Diğer taraftan yarı zamanlı, yani kısmi çalışma kadını çalışma yaşamından uzaklaştırıp eve hapsedecek. Çocuk bakımı ve ev işleri kadının görev ve sorumluluğuna bırakılacak. Ayrıca esnek ve yarı zamanlı çalışmayla kadınlar daha ucuza çalıştırılacak ve kadın emeğinin sömürüsü de böylelikle daha da perçinlenmiş olacak. Kıdem tazminatının fona devriyle de kıdem tazminatı hakkımız gasp edilecek. Burjuva sınıfın egemenlik alanları genişlesin, sermayeleri büyüsün diye fabrikaları, atölyeleri, inşaatları sömürü cehennemine çeviriyorlar. İstiyorlar ki sermayenin sömürüsüne boyun eğelim, tüm

Kadına şiddeti, tacizi, tecavüzü ve ölümü reva gören gerici zihniyet, bizim buna sessiz kalmamızı bekliyor. Kendi yasalarıyla kolladıkları tecavüzcülerden, katillerden bizler hesap sormayalım istiyorlar. Soracağız!

bunlara karşı hiçbir şey yapmayıp seyirci kalalım. Kalmayacağız!

Ortadoğu’da, emperyalist bir savaş körüklemekle yetinmeyen sermaye devleti ve özelde de AKP hükümeti, içeride de yürüttüğü baskı politikalarıyla fütursuzca can almaya devam ediyor. Bugün; Sur’da Cizre’de, Silopi’de, İdil’de yüzlerce, binlerce cana kast edenler, işbirlikçi İŞİD çeteleri eliyle Suruç’ta 33, Ankara’nın göbeğinde ise 105 cana kıydılar. Terör safsatalarıyla bir halkı yok etmeye soyunanlar, buna karşı duranlara yönelik linç kampanyaları yürütmekten de geri durmuyorlar. 1100’ü aşkın akademisyeni hiçleştirip, binlerce insanı gözaltı ve tutuklama terörüyle karşı karşıya bıraktılar. Kendilerinden olmayanlara karşı yoğun bir linç kampanyası yürütenler, Kürt halkının katledilmesine seyirci kalalım istiyorlar. Kalmayacağız!

Emperyalist kapitalist savaşın yarattığı yıkımın bir sonucu olan mülteci sorununun da ne boyutlara ulaştığını görüyoruz. Daha iyi bir yaşam umuduyla yola düşenlerin yarım kalan umutları, küçücük bir bebeğin cansız bedeni kıyıya vurmasa kimse tarafından fark edilmeyecek neredeyse. Çünkü her gün gelen ölüm haberleri kanıksatıldı, toplum duyarsızlaştırıldı. Öyle ki, artık sokaklarda dilenmek zorunda bırakılan ya da fuhuşa zorlanan kadın ve çocuklar görülüyor.

Görülmemesi egemenlerin işine geliyor ve bizlerden seyirci kalmamız isteniyor. Kalmayacağız!

Paraya dönüştüremediği her şeyi değersiz gören kapitalizm doğa katili bir sistemdir. Ormanlarımız, derelerimiz, yaşadığımız yeryüzü tehdit altında. Cerratepe’de tekellerin kasasını doldurmak için başlatılan altın aramalarına, yine Doğu Karadeniz’de turizmi destekleme zıvalamalarıyla öne sürdükleri Yeşil Yol projeleriyle doğayı katletmelerine seyirci kalalım istiyorlar. Kalmayacağız!

Özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla başlayan kadın cinsinin tarihsel yenilgisi; kadının da erkeğin bir malı gibi algılanması ve böylesine bir sahiplenmeyi beraberinde getirmesi tarafımızdan kabul edilsin istiyorlar. Kadına şiddeti, tacizi, tecavüzü ve ölümü reva gören gerici zihniyet, bizim buna sessiz kalmamızı bekliyor. Kendi yasalarıyla kolladıkları tecavüzcülerden, katillerden bizler hesap sormayalım istiyorlar. Soracağız!

Kadın dayak yediği için şükretmeli diyen ilahiyatçılarından, öz babanın kızına şehvet duyması haram değil diyen diyanetinden, iyi hal indirimleriyle tecavüzcüleri ve kadın katillerini sokağa salan mahkemelerinden, fabrikalarında ucuz iş gücü olarak gördüğü kadını daha fazla sömürmekten geri durmayan patronlarından, katlettiği kadınların bedenlerini

teşhir etmek cüretini gösteren katillerinden ve bütün bunlara çanak tutan zihniyetten soracak hesabımız var bizim.

Bizler, bozuk düzende sağlam çark olmayacağını bildiğimizden bunca çürümüşlüğü kabullenmiyoruz, bunca haksızlığa, hukuksuzluğa sessiz kalmıyoruz. Kadın sorununun, kadın ve erkek cinsleri arasındaki bir sorundan öte bir sınıf sorunu olduğunu biliyor ve bu nedenle “sınıfa karşı sınıf” diyoruz. Bu sorunun bu düzen sınırları içinde kesin olarak çözülemeyeceğini bildiğimizden “düzene karşı devrim” diyoruz. Kadının gerçek kurtuluşunun ve özgürlüğünün ancak sosyalizmle mümkün olduğunu biliyor ve bu nedenle de “kapitalizme karşı sosyalizm” diyoruz!

Faşizmin sultası ancak ve ancak, kadını ve erkeğiyle işçi sınıfının birlikte yürüteceği ve büyüteceği mücadeleyle yıkılacaktır. Dün New York’lu dokuma işçilerinin, bugün Greif işçilerinin, Bursa’da metal işçilerinin tutuşturduğu kıvılcım, yarın dört bir yanda örgütlü bir yangına dönüşmedikçe kurtuluş olmayacak hiçbirimize...

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!

GEBZE’DEN İEKK’LI BİR KADIN İŞÇİ

Mücadele tarihinden:

TEKEL Direnişi

Türkiye'nin dört bir yanından gelen binlerce TEKEL işçisi Ankara'nın göbeğinde özlük haklarının gaspına ve işçiler için kölelik anlamına gelen 4C'ye karşı günlerce çadır kurup direndiler. TEKEL'de süreç özelleştirme saldırısının ardından başlamıştı. İşçiler önce işletmelerin özelleştirilmesi, kapatılması sebebiyle il il girmek zorunda bırakılmıştı. Son olarak da 4C saldırısının gündeme getirilmesi TEKEL işçileri için bardağı taşıran nokta olmuştu.

Tüm Türkiye'nin gündemine oturan direniş 15 Aralık 2009'da başladı ve 78 gün sürdü. Direniş boyunca TEKEL işçisi kadınlar da mücadeledeki yerlerini aldılar. Kadın işçiler erkek işçilerle birlikte soğuğa, yağmura, gaza, tazyikli suya karşı direndiler.

TEKEL direnişçisi kadınlar, diğer pek çok direnişte olduğu gibi tüm direniş boyunca kararlılıklarını gösterdiler. Aile baskısına, polis saldırılarına rağmen yılmadılar. Mücadele içerisinde sınıf bilinçleri gelişti ve direnişi en iyi değerlendirenler konumuna geldiler. Yaşadıklarını da en iyi kendileri ifade ettiler*.

Ankara TEKEL işçisi Figen Ekinci 4C'yi ve işçiler için ne anlama geldiğini şöyle ifade ediyordu:

"Buraya gelen bakanlar 'Sizi memur yaptık' dediler o zaman bize... Yılda 10 ay çalışıyoruz, iki ay ücretsiz izine çıkarılıyor. Artı iki aylık dönemde SSK'lı bir

işte, ek bir işte kesinlikle çalışmıyoruz. Dört ayda bir, iki günlük rapor alabiliyorsun, yani 4C'nin hastalanma hakkı yok. O dönemde bize ölümü gösterip, kansere razı ettiler."

Diyarbakır'dan gelen Şengül Yılmaz ise süreci şöyle değerlendiriyordu:

"İşçide bir bilinç oluşmadı, oluşturulamadı. Çalıştığımız süre bir ay da olsa 'tamam olsun' dedi, bazı sorunlar görmezlikten gelindi. Kitlesel anlamdaki eylemler çok daha önce yapılabilirdi. Çünkü o zaman biz üretiyorduk, fabrikalar çalışıyor, pazarlamalar işliyordu, üretimden gelen gücümüzü kullanabiliydik."

O dönemde başbakan olan Erdoğan'ın "TEKEL işçileri yan gelip yatıyor"

sözüne karşı kadın işçiler "Hastalık sahibi olduk, yatmadık biz yan gelip, hiçbir zaman" diyerek tepki gösteriyorlardı. Hamidiye Taş işçilerin çalışma koşullarını şöyle özetliyordu:

"Hastalığımda çalıştığım yerin de ekisi var tabii. Küçük havasız boğucu bir yerde çalışıyorduk. Çalıştığım yerde işçiye değil, tütüne daha fazla önem veriliyordu... Yine de ekmeğimizdir çalışırız, diyorduk."

Tüm ülkenin gündemine oturan TEKEL Direnişi tam da "Kürt açılımı" sürecine denk gelmişti. Türkiye'nin dört bir yanından gelen ve birlikte mücadele eden TEKEL işçileri "asıl açılımı biz yaptık" demişlerdi. Fatma Çelebi de bu birliğe işaret ederken kadınların mücadeleye katılmalarını zorlaştıran engelleri ve bu engellerin nasıl aşıldığını şöyle ifade ediyordu:

"Kaç gün geçtiğinin bile farkında değiliz. Burada her kültürden, Kürt, Türk, Çerkes herkes var ve herkes işinin ekmeğinin peşinde, başka bir şeyin peşinde değiliz. Gücümüz buradan geliyor. İnşal-

lah haklarımızı alacağız. Evlerinden dışarı çıkamayan kadınlar var burada belki de şimdiye kadar, sadece işe gidip gelen kadınlara kimse 'gitme sen kadınsın' diyemiyor, diyemez de artık."

Türkan Avcı ise kadınlara yüklenen toplumsal rollerle birlikte çocuk bakımının sadece kadının sorumluluğunda görüldüğünü ve mücadele içerisinde aile yaşantılarında yaşanan değişim-dönüşümleri şöyle anlatıyordu:

"Anneyim ben sorumluluklarım burada da devam ediyor. Çocuğum ana sınıfına gidiyor. Sabahları erken uyandırıyorum babasını kalkıp ona sütünü içirmesi için. Yemek konusunda da 'şunu yap, bunu pişir' filan diyorum, buradan. Her şeyi kadın yaptığı böyle bir günde yük ona yüklendiğinde erkek de ne yapacağını şaşırıyor tabii."

* Direnişçi kadın işçilerden yapılan alıntılar Petrol-İş Kadın Dergisi "İŞÇİ KADIN OLMANIN EYLEM HALLERİ: TÜRK-İŞ ÖNÜNDE TEKEL İŞÇİSİ KADINLAR Sayı 34, Şubat 2010" sayısından alınmıştır.

Hani okullar çocuklarımızın ikinci eviydi?

Son zamanlarda okullardan ardı ardına gelen taciz ve tecavüz haberleri liseli bir kadın annesi olarak beni çok üzdü ve öfkeli kıldı. 17 yaşındaki Cansel'in matematik öğretmenini tarafından tecavüze uğraması ve ardından intihar etmesi, gene liseli bir öğrencinin etek boyu yüzünden okulun müdürü tarafından "sen bu etekle ancak otobana çıkarsın" demesi ve ilkokulda bir öğretmenin öğrencisini kucağına oturtup taciz etmesi...

Çocuklarımıza burası sizin ikinci eviniz denilen ve bir zamanlar çocuklarımızı güvencilerle gönderdiğimiz okullarda

bu olayların yaşandığını duydukça dehşete düşmemek mümkün değil. Beni en çok üzen şeylerden biri de bizzat kadınların yaşanan bu korkunç olaylara karşı kılıf uydurmaları. Etrafımdaki "ileri görüşlü" denilebilecek kadınların dahi en basitinden Cansel olayına karşı "öğretmeniyle ilişkisi varmış" ya da "okula makyaj yapıp gidiyormuş" demeleri taciz-tecavüz olaylarına karşı gösterdikleri tepkilerden en basitidir.

Taciz-tecavüz olaylarının sanki bir gerekçesi olabirmiş gibi yansıtılması, "Bu tecavüz olayları neden oluyor?"

diye sormak yerine kadınların dahi "Gecenin o saatinde orada ne işi varmış?", "Tek başına minibüse neden binmiş?" gibi sorular sorması, topluma sirayet eden gerici zihniyet düşünüldüğünde çok da garip değil aslında. İktidarın gerici söylemleri ile kadınlara verdikleri değer ortada. Bana göre zaman zaman cumhurbaşkanının ve başbakanın kadın bedeni üzerinden yaptığı çıkışlar, diyanetin verdiği fetvalar tacizin ve tecavüzün önünü açıyor.

İktidarın ve sermayenin kendi çıkarları söz konusu olduğunda bir gecede

yasa değiştirirler, kadına şiddet, taciz-tecavüz söz konusu olduğunda ise herhangi bir önleyici yaptırım yok. Hatta suçu işleyenlere takım elbise giydiği için ya da "ben 5 vakit namaz kılıyorum" dediği için iyi halden ceza indirimi yaparak teşvik ediyorlar.

Sadece bu örneklere baktığımızda bile ne kadar çürümüş bir sistemde yaşadığımızı görüyorum. Ben kadının kurtuluşunun devrim ve sosyalizmde olduğunu biliyorum. Ama bu düşlediğimiz güne varana kadar kadına yönelik şiddet, taciz ve tecavüze karşı caydırıcı düzenlemelerin yapılması için de mücadele etmemiz gerekiyor.

KÜÇÜKÇEKMECE'DEN BİR EKK'Lİ

Meslek liseliler sınıfın parçasıdır!

Geleceği bugünden inşa edelim!

Meslek lisesi öğrencileri genel eğitim sisteminin yarattığı bir dizi sorun alanı ve eşitsizlikle karşı karşıya bulunuyorlar. Bunun yanı sıra, kapitalist sistemin üretim süreciyle bağı ve sermayenin hedefleri kapsamında sorun alanlarına muhatap oluyor ve sermayenin hedeflerinden doğrudan etkilenen bir noktada bulunuyorlar. Meslek liselerine dair sağlıklı bir tartışma yapabilmek, hedefli bir yönelim gerçekleştirebilmek eğitim sisteminin yarattığı sorunların yanı sıra, kapitalist üretim süreci açısından bu alanların tuttuğu yeri netleştirmekle doğrudan bağlantılıdır. İçinden geçtiğimiz süreç açısından ise bu ikincisi ayrıca öne çıkan bir başlık ve yüklenilmesi gereken noktadır.

Geçtiğimiz haftalarda Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı TBMM Genel Kurulu'na hitaben bir konuşma yaptı. 2016 yılının eğitim-öğretim stratejisinden bahsederken elbetteki "mesleki eğitim ve çiraklık eğitimi" temel bir başlık olarak açıklandı. Tartışmalarımıza ek ve besleyici olması açısından konuşmasından bir parça sunmak isabetli olacaktır:

"Küresel gelişmelere uygun olarak planlanmış bir mesleki ve teknik eğitim insan odaklı kalkınmanın sağlanmasında etkin rol almaktadır. Mesleki ve teknik eğitime yönelik çalışmalarımız bu doğrultuda ve bu ilkelerle planlanmakta ve yürütülmektedir. Bu amaca yönelik olarak ülkemizde mesleki eğitimin niteliğinin yükseltilmesi amacıyla bir yol haritası teşkil etmek üzere sosyal paydaşlarımızın da katkısıyla bakanlığımızın koordinasyonunda hazırladığımız Türkiye Mesleki ve Teknik Eğitim Strateji Belgesi ve Eylem Planı uygulamaya konulmuştur. Bu plan kapsamında uygulamaya koyduğumuz örneklerden bir tanesi, organize sanayi bölgelerindeki mesleki ve teknik ortaöğretim kurumlarımızdır. Bu örnek kapsamında organize sanayi bölgelerinde yer alan 23 özel mesleki ve teknik ortaöğretim okulunda 16 bin 976 ve 34 resmi mesleki ve teknik ortaöğretim okulunda da 19 bin 179 olmak üzere toplam 57 ortaöğretim kurumunda 36 bin 155 öğrenci eğitim ve öğretime devam etmektedir. Bu okullarda eğitim öğretime devam eden öğrenci başına yıllık 4 bin lirayla 6 bin 250 lira arasında destek veriyoruz. 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında yaklaşık 82 milyon lira eğitim öğretim desteği verilmiş olacak. Bu okulların sayılarının artırılması konusunda talepler gündeme geldi. Bunun üzerine sektörle ve sektör temsilcileriyle yapılan çalıştaylarla desteklenen yeni bir uygulamayı da

önümüzdeki günlerde inşallah hayata geçireceğiz."

Bakan Avcı, konuşmasına şöyle devam etti: "Hükümetimizin açıkladığı eylem planlarından bir tanesi olan bu uygulama kapsamında, organize sanayi bölgeleri dışında kurulan özel mesleki ve teknik öğretim okullarının da bu destekten, bu devlet desteğinden faydalanmalarını sağlayacağız. İstihdam odaklı olarak ihtiyaç duyduğu nitelikte insan gücünü yetiştirmek isteyen gerçek ve tüzel kişiler için çok yararlı bir uygulama olacağına inandığımız bu uygulamayı, buradan bir müjde olarak sunmak istiyorum. Bu sayede, özel sektörün, ihtiyaç duyduğu nitelikli personelin yetiştirilmesinde etkin rol alması da sağlanmış olacaktır."

Sermaye devletinin "Türkiye Mesleki ve Teknik Eğitim Strateji Belgesi ve Eylem Planı" 2014-2018 yılları arası dönemi kapsamaktadır. Sayıları gittikçe artan meslek lisesi ve öğrencilerinin gerçeği, bu alanda hayata geçirecek politikanın ve pratiğin önemini daha da kalın çizgilerle işaretlemektedir. Meslek lisesi ve sermaye arasında bulunan bağı, öne çıkan yönleriyle maddeler halinde özetlemeye çalışacağız. Bu metnin kapsamında amacımız, her biri kendi içinde derinleşmeyi gerektiren maddeler üzerinden bir yoğunlaşma ve tartışma sürecinin kolektif bir temelde örgütlenebilmesidir.

-Meslek liseleri sermayenin ihtiyaç duyduğu üretim sürecini gerçekleştirebilecek, değişen teknik karşısında kendini yenileyebilecek işgücünün yetiştirildiği kurumlardır. Üretim sürecinin ihtiyacı ve üretim organizasyonunun organik bir parçası olan işgücü eğitimi, büyük ölçüde meslek liseleri aracılığıyla gerçekleştirilmekte, hem sermayenin üretim maliyeti içinde bulunan bu yük devlet tarafından karşılanmakta, hem de yetiştirilen nitelikli, kalifiye eleman kitlesi ile ucuz işçiler ordusu yaratılmaktadır.

-Mesleki eğitimin birçok alanında uygulamalı eğitim adı altında üretim süreci gerçekleştirilmekte, üretilen ürünler piyasaya sürülerek satılmaktadır. Kimi zaman özel siparişler alınmakta, kimi okullarda döner sermaye uygulaması

gerçekleştirilmekte, tüm bu süreçte öğrencilerin emeği tamamen ücretsiz kullanılmaktadır. Meslek liselerinde üretim teknolojisi bakımından uygun kimi üretimler işletme mantığıyla gerçekleştirilmekte, metal, makine, mobilya, bilişim vb. bölümlerde üretilen ürünlerden kar edilmekte, meslek liseliler artı-değer sömürüsünün içinde bulunmaktadır. Mobilya bölümlerinde okulların sıralarının vs. tamiri, bakımı, yeniden yapımı oldukça yaygın bir örnek olduğu gibi başka bölümlerde de buna benzer süreçler yaşanmaktadır. Okullarda oluşturulan döner sermayeden okul yönetimi ve ilgili bölüm öğretmenleri pay almaktadır.

-Meslek liselerinin son sınıfında ise üretim süreciyle bütünlüğün tam olarak kurduğu staj süreci yaşanmakta, on binlerce öğrenci staj adı altında her türlü sosyal haktan yoksun bir biçimde, asgari ücretin üçte biri maaşla sermayenin ihtiyacını karşılayan üretim sürecinin içinde bulunmaktadır. Birçok fabrika her yıl üretim süreçlerini yeni gelecek stajyer öğrencileri gözetin bir temelde planlamakta, hatta birçok işi bu yolla, yani ucuz işgücüyle çözmektedir.

Staj süreci aynı zamanda meslek liselilerin kendi bölümleri dışında bir dizi farklı işin yaptırıldığı, yine sermayenin üretim için ihtiyaç duyduğu farklı işgücü potansiyelini (temizlik, aracılık vb.) karşılayan, üretim sürecinin bu cepheden maliyetini düşüren temel bir etmen olarak değerlendirilmektedir.

-Meslek liseliler kapitalist üretim süreci içerisinde dolaysız olarak işçi sınıfının bir parçasıdır. Kapitalist üretim sürecinin sadece fabrikada gerçekleşen süreçlerle sınırlanmayacağı açıktır. Bu süreç üretim teknolojilerinden AR-GE çalışmalarına, üretim organizasyonu aşamasından işgücünün ihtiyaca göre eğitime, bizzat metanın üretim sürecinden pazara çıkışına kadar bir bütünlük taşımaktadır. Genel bir işçi sınıfı hareketi açısından işkolu ölçeğinde yaratılabilecek bir sınıf hareketinin önemini birçok deneyimden (metal fırtına) biliyoruz. İşkolu ölçeğinde bir hareket yaratma hedefi ise, yine üretim sürecinin bütünlüklü olarak algılanmasını, oluşturulacak politik hattın bu

bütünlüğü gözetin bir yerde durmasını gerektirmektedir. Meslek liseleri de bu bütünlüğün en önemli parçalarından, uzun vadeli hedefler açısından ise ilk yakanacak halkalarından birisidir. Stratejik fabrikaların büyük bir bölümü meslek lisesi mezunlarını işe almayı özel olarak tercih etmektedir.

-Sermayenin hedefleri ve ihtiyaçları ile doğrudan bağlantısı içinde meslek liselerinin sayısı her geçen gün artarken, mesleki eğitimin üretim süreciyle bağı daha da pekiştirilmektedir. Sermayenin içinden geçilen sürecin ihtiyaçlarına yanıt verecek bir üretimi gerçekleştirebilmek için mesleki eğitime ihtiyacı her geçen gün artıyor. Bu kapsamda hem üretim maliyetlerini düşürecek hem de daha nitelikli bir üretim sürecini hayata geçirecek adımlar atmaya çalışıyor. Dünyayla paralel olarak Türkiye'de de işkolları üzerinden farklı işletmeleri aynı bölgede yan yana getiren "sanayi kümelenmeleri" yaratılmaya çalışılıyor. Sermayenin "rekabet" gücünü arttırmak refleksiyle hayata geçirmeye çalıştığı bu kümelenmeler ile, sektörel politikalar oluşturmaktan işgücü eğitimine, AR-GE çalışmalarından üretim teknolojisinin geliştirilmesine kadar birçok açıdan yoğunlaşma gerçekleştirilmesi hedefleniyor. Giderek mesleki eğitimi işkolu özgünlüklerinden de çıkartarak tek tek fabrikaların ihtiyacını karşılayacak şekilde düzenleyen sermaye devleti, fabrikayla eğitimin kapitalist açıdan tam entegrasyonunun sağlanmasını hedefliyor. Bunun kimi örneklerini bugünden görüyoruz. Meslek liselerinde bazı bölümlere sponsor olan firmalar, kimi bölgelerde fabrikaların işgücü ihtiyacını karşılayabilecek liseler açılıyor.

Sermayenin önümüzdeki dönemde önüne aldığı hedefleri açısından, meslek liselerinin üretim süreci içinde tuttuğu önemli konumun ağırlığının artacağı bir süreci yaşıyoruz. Bu süreç içerisinde işçi sınıfını hedef alan saldırıların bir parçası olarak meslek liselerine yönelik saldırılar da yoğunlaşacak, sorunların yarattığı çelişkiler ise meslek liselerinde mücadelenin güçlenmesinin zemini olacaktır.

Kapitalist sisteme karşı mücadelede işçi sınıfının misyonu ve görevleri ortadadır. İşçi sınıfının en genç unsurları olan meslek liselilerin bu mücadelede etkin bir şekilde yer almasını sağlamak gerek güncel açıdan, gerekse gelecek açısından temel bir sorumluluk olarak öne çıkmaktadır.

İşçi sınıfını hedef alan saldırıların bir parçası olarak meslek liselerine yönelik saldırılar da yoğunlaşacak, sorunların yarattığı çelişkiler ise meslek liselerinde mücadelenin güçlenmesinin zemini olacaktır.

Sınavlarınız sizin olsun, Berkinler gelecek!

Hayatın kendisi bir sınav. Bu sınavda bizler sürekli eleniyoruz. Çünkü mantığını elemek üzere kurmuş sınavlar ve sistem kukla bireyler ihtiyacına yanıt arıyor.

A, B, C, D, E...

Şıklar koyuyorlar önümüze, alfabe-nin harfleri bizim etrafımızda çevrili parmaklıklara dönüyor. Bütün hayatımız bu sınavlara endeksli. İlköğretimden üniversiteye kadar uzanan eğitim öğretim döneminin her kademesinde elene elene YGS'ye geldik. "Dişimizi sıktık", "tekrarlar yaptık", "arkadaşlarımızla görüşmedik", "uykusuz kaldık", "arkadaş yok rakip var" dedik.

YGS turunda kimler yok peki?

A) Daha ilkokul sıralarında, Berrin. Sınav stresinden kaynaklı intihar ettirildi.

B) Oğuzhan Çalışkan. Staj yaptığı fabrikada öldürüldü.

C) Cansel Buse Kınalı. Tecavüze uğradıktan sonra "katledildi."

D) 17 yaşında Rozerin Çukur, başından vurularak öldürüldü Sur'da.

E) Berkin Elvan, başından gaz fişegi ile vurularak öldürüldü.

F seçeneği

Tek bir yol var önümüzde. Sistemin eleyen çarkları arasında sıkışmak, bizim için bir gelecek değil. Bizim tek seçeneğimiz devrim!

Berkin Elvan'ın öldürülmesinin yıldönümünde verdiğimiz sözün arkasındayız. Berkin'e sözümüz devrim olacak! Berkin bizim isyanımızdır. Berkin bizim gelecek özlemimizdir. Özgürlük için, yaşanılabilir yarınlar için sokaklara döküldüğümüz Haziran Direnişimizdir. Bu direnişin bize emanetidir. Bu düzene kafa tutanların yüreğine atılmış direniş tohumlarıdır. "Bu

daha başlangıç mücadeleye devam!" diyenlerin direnişleriyle büyüyen bir fidandır. Ve elbette çocukların gönlünce koşturduğu çayırarda, gölgesinde dinlendiği ölümsüz çınarlardan biri olacaktır.

Bu ülkenin egemenleri 14 yaşında komaya giren, 269 gün boyunca komada direnen, 15 yaşında 16 kilo ağırlığında hayata veda eden bir çocuğa savaş açtı. Bu savaş bu ülkenin onurlu ve vicdanlı insanlarına açılmış bir savaştı. Bu savaş bu zorbalık düzeni son bulsun diyenlere açılmış bir savaştı.

Onların savaş çağrılarının karşısında haykırıyoruz!

Öldüren, katleden, sömüren, eleyen sisteminiz sizin olsun! Sınavlarınız sizin olsun, Berkinler gelecek!

DEVRİMCİ LİSELİLER BİRLİĞİ

Ankara'da DLB faaliyeti

Ankara'da DLB'liler "Sınavlar sizin olsun, Berkinler gelecek!" şiarıyla 13 Mart günü örgütlenecek eylemin hazırlıklarını sürdürüyor. DLB'liler 8 Mart günü, Tuzluca'yı Anadolu Lisesi'nin girişinde bildiri dağıtımını yaptı. Eylem afişlerini ve 8 Mart dolayısıyla Cansel'in ve Özgecan'ın katledilmesiyle ilgili dövizleri okulun girişine asan DLB'liler, öğrencilere de yaka kartları dağıttı.

Zafer Temel Lisesi'nde ise DLB'liler 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü sebebiyle öğretmenlerine kızıl karanfiller dağıttılar.

DLB'liler Kızılay'da stand açarak lisesi gençliği sınavsız üniversite için ve meslek liselilerin ek puanlarının kaldırılmasına karşı 13 Mart günü Yüksel Caddesi'ne çağırıldı. 9 Mart günü ise 3 DLB'li gözaltına alındı.

8 Mart izlenimleri

"HER ZAMAN ERKEK YOLDAŞLARIMIZLA BU ALANLARDA VAR OLACAĞIZ!"

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için 6 Mart Pazar günü Taksim'de eyleme katıldık. Eylemimizde kadının kurtuluşunun devrimde olduğu vurgulandı ve kadınlara "kadın erkek ele ele örgütlü mücadeleye" denilerek mücadele çağrısı yapıldı. Bunun anlamlı olduğunu düşünüyorum. Ayrıca metal işçilerinin direnişi ve onların bizlere yol gösterici olduğunun vurgulanması önemliydi. Çevredeki insanların özellikle metal direnişi ve son dönemde saldırıya uğrayan Renault işçileri için atılan sloganlara ilgisi yoğundu. Aynı zamanda Kürdistan'da yaşanan olaylara, işçi ve emekçilere yapılan yoğun saldırılara, doğa talanına, cin-

sel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı atılan sloganlarla ve yapılan açıklamalarla ilgi çekildi. Görsel açıdan da zengin olan eylemde direnen kadınların portrelerinin yer alması, 8 Mart'ın tarihini ve kızıl olduğunu bir kez daha hepimize hatırlattı. New York'lu dokuma işçisi kadınlardan günümüze mücadelenin her yerde devam edeceğinin altı çizildi.

Bizler de "Kadın erkek el ele kızıl bir geleceğe" pankartıyla eylemde yer aldık. Liselerden üniversitelere tacizin, tecavüzün hakim olduğu ve meşrulaştırılmaya çalışıldığı bu sistemde bunların sorumlusunun devlet olduğunu ve hesabının sorulacağını bir kez daha haykırdık. Eylem boyunca polis tacizlerine aldırış etmeden, sözünü çekinmeden söyleyen, devletin katliamcı yapısını teşhir eden bizler, bundan sonra da liselerimizden

üniversitelere, fabrikalardan sanayi havzalarına kadar her yerde direnişin sesi olacağımızı; bugün Özgecanlar, Canseller, Haticeler için çıktığımız bu alanları yarın onlara dar edeceğimizi söylemiş olduk. Her zaman erkek yoldaşlarımızla bu alanlarda var olacağız.

EYLEME KATILAN BİR ÜNİVERSİTELİ

8 MARTLARIN IŞIĞINDA ÖRGÜTLENMEMİZİ ARTTIRMALİYİZ

6 Mart Pazar günü Taksim'de Dünya Emekçi Kadınlar Günü için yapılması planlanan yürüyüş tüm polis baskılarına rağmen başarıyla gerçekleşti. Kadın cinayetlerinin katlanarak arttığı, taciz ve tecavüzlerin meşrulaştırılmaya çalışıldığı bir atmosferde, kadının özgürlük mücadelesinin sınıf mücadelesi ile ilişkisi içinde vurgulanmasını ayrıca önemli buluyorum. Ajitasyon ve basın açıklaması, döviz ve pankartların oldukça yetkin hazırlanmış olduğunu düşünüyorum.

Kadına yönelik şiddetin liselere kadar inmesi, stajlarda yaşanan taciz olayları, Cansel Buse Kınalı'nın katledilmesi gibi nedenlerle artık liseli gençlik de yaşananlara karşı kayıtsız kalamamaya başladı. Öyle ki 8 Mart'a bir çok lisenin katılımlı söz konusu olabildi. Tabi ki bu yeterli görülmemeli ve kadına yönelik şiddetin sistemle ilişkisi içinde kavranması için her alanda olduğu gibi liselerimizde de tartışma zeminleri yaratılmalıdır.

EYLEME KATILAN BİR LİSELİ

Bu mücadele gelecek mücadelesidir

Her gün onlarca farklı şehirde, onlarca farklı üniversiteye gidiyoruz. Üniversiteler, bir çok kentten yoksul, işçi ve emekçi ailelerin çocukları için son oylanma yeri. Sonrası işsizlik... Onu da sürekli artan TÜİK verilerinden takip edebiliyoruz. Hal böyleyken bu çıkmazdan bir çıkış yolu arıyoruz, çünkü sağımız solumuz savaş, geleceğimiz ise yoksulluk ve açlık. Bizler geleceğin TÜİK verileri olmak istemiyoruz, o verilerde işsizlik de işçilik de aynı sonuca çıkıyor. Bu sonucu değiştirmek adına okullardan, amfilerden mücadeleye çağırısını yükseltiyoruz!

Buna karşın onlar istiyorlar ki her gün üniversiteye aynı yoldan gidip aynı yoldan dönelim. Bizlere bir gelecek vaat etmiyor üniversiteler, her biri birer hapisane sanki. Dışarıda, fabrikalarında işçiler, emekçiler ve okullarda bizler hep aynı gerçekliği yaşıyoruz. Fabrikalarda işçilere önündeki parça ile ilgilenen, bütünü seni ilgilendirmez diyen aynı sistem. Bizlere de o büyük binalarda, onların bu sömürü düzenini sürdürecektik kadarına erişip "eğitim öğrenim" hayatına devam et diyorlar.

Burjuvazinin söylemleri ise hep aynı; "sesini çıkarma, bizim gerici ideolojimi-

zin altında git gel bu okula. Olaylara karşın, karışırın da bak işte ceza, uzaklaştırma, atılma ve dava". Bu düzenin her alanda uyguladığı baskı politikasının üniversiteleri de kuşatma altına almış olması da bir tesadüf değil aslında.

Son dönemde İÜ'de, İTÜ'de, Anadolu Üniversitesi'nde, YTÜ'de, Ege ve Dokuz

Eylül gibi bir çok büyük üniversitede yaşanan faşist saldırıları burjuva medyanın "karşıt görüşlü öğrencilerin çatışması" diye yansıttığını görüyoruz. Karşıt görüşlü öğrencilerin bir tarafı bizsek diğer tarafı kim? Diğer tarafı üniversitelere her gün polis-idare desteği ile giren dinci-faşist çeteler oluyor genelde. Bu çeteler

Ortadoğu'da emperyalizmin yönlendirmesi ile insanları katlediyorlar. Nasıl ki Ortadoğu'da sermaye devletince korunup kollanıyorlar ise, ÖGB, polis ve yargı da bugün aynısını üniversitelere yapıyor. Son dönemde devlet yönlendirmesi ile okullarda örgütlenen dinci, gerici çeteler bir bütün olarak karşımıza çıkıyor. Etkinlik adı altında İŞİD propagandası yapıyorlar. Sürekli düzenledikleri "kermes" ve "yardım kampanyaları" ise çetelere destek olarak gidiyor. Yani üniversitelelerimizden Ortadoğu'ya mermiler, bombalar gönderiliyor. Gençliğin okulları ve eğitim hakkını savunması ise bu noktada önemli bir yerde duruyor.

Okullarımızı, haklarımızı ve geleceğimizi savunduğumuzda ise bizi okullarımızdan uzaklaştırmanın yolunu arıyorlar. Bu kimi zaman uzaklaştırma, okuldan atılma oluyor, kimi zaman gözaltı ve tutuklanma. Soruşturma terörü akademisyeninden öğrencisine kesintisiz şekilde devam ediyor. Bizler ise bütün bunlara karşı mücadele alanlarında olmaya devam edeceğiz. Zira bu mücadele gelecek mücadelesidir.

E. YAĞMUR

DGB'den devrimci 8 Mart faaliyetleri

Dünya Emekçi Kadınlar Günü'yle ilgili faaliyet yürüten Hacettepe Devrimci Gençlik Birliği'nden öğrenciler 8 Mart günü yemekhanede bildiri ve karanfil dağıtımını gerçekleştirdiler. Okuldaki öğrenci kadınlardan bazıları da bu dağıtımına eşlik ettiler. Dünya devrim tarihinin mücadeleciler kadınlara fotoğrafıyla okulun meydanını donattılar.

FAŞİSTLERDEN "TECAVÜZ" TEHDİDİ

DGB'li öğrenciler karanfil dağıtımına devam ederlerken Edebiyat Fakültesi'ne 8 Mart'ı sahiplendiklerine dair pankart asan faşistler, devrimci kadın öğrencilere saldırdılar. Saldırı esnasında kadınlara "Size tecavüz edeceğiz!" şeklinde bağırdılar. Ayrıca faşistlerin "reis" diye hitap ettikleri Ahmet Yavuz Yetim'in belinde silah olduğu dikkat çekti.

Devrimci öğrenciler saldırıya sloganlarla karşılık verirken, kadın sorununu istismar etmeye çalışan faşistlerin asla kadınları sahiplenemeyeceğini tüm üniversiteye duyurdular. Yüzlerini kapatıp daha şiddetli bir saldırıya geçmek isteyen faşistlerle devrimci öğrencilerin ara-

sına özel güvenlikler girdi.

Faşistler, DGB'lilerin yemekhanede kızıl bandana ile bildiri dağıtımını gerçekleştirmesini, "türbanlı kadınlar bize zorla bildiri verdiler" şeklinde manipüle etmeye çalıştılar.

ÖZEL GÜVENLİKLER AFİŞLERE SALDIRDI

Bir süre sonra özel güvenlikler yeniden okulun meydanına gelip DGB'lilerin astıkları ozaltilere rektörün kararıyla saldırdılar. Okuldaki tüm devrimci güçler olaya müdahale etmek için toplandılar. Güvenliklerin her çıkardığı afişin yerine yenisi yapıldı.

"İzinsiz afiş" söylemine karşın öğrenciler 'silahların izini bir şekilde mi içeri alındığını' sordular. Özel güvenlikler soruya yanıt veremediler.

Aynı gün Ege Üniversitesi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kapsamında kampüste çalışan emekçi kadınlar ziyaret edildi. Emekçi kadınlara kırmızı karanfil dağıtımını yapılarak güne dair konuşmalar yapıldı.

Karanfil dağıtımının ardından öğren-

ciler için hazırlanan ayrıçlar dağıtıldı. Ayrıçlarda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel özü anlatıldı. Yemekhanede yapılan ayrıç dağıtımını öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı.

ALSANCAK GENÇLİK KÜLTÜR EVİ'NDE SÖYLEŞİ

Alsancak Gençlik Kültür Evi'nde "Kadının tarihsel yenilgisi ve kapitalizmde kadın sorunu" başlıklı 8 Mart söyleşisi gerçekleştirildi. Üniversiteden, liseden, dershaneden öğrencilerin olduğu söy-

leş fabrikada çalışan 2 kadın işçinin sunumuyla başladı. Sunumda kadın sorununun tarihsel gelişimi ve güncel yansımaları anlatıldı.

Fabrikada yaşanan sömürünün somut örnekleriyle ilerleyen sunum sonrası, kampüslerde, okullarda ve çeşitli alanlarda bu sorunların başka boyutlarıyla karşılaşılan örnekler aktarıldı.

Günümüzde yaşanan taciz ve tecavüz saldırılarının kaynağı, özel mülkiyet sisteminin yarattığı ataerkil sisteme karşı kadın ve erkek birlikte mücadele edilmesi gerektiği önemle vurgulandı.

Bahar: Katliamların ve direnişlerin mevsimi

*"Bir ölü yatıyor
Vurdular
Kurşun yarası
Kızıl bir karanfil açmış alnında
İstanbul'da Beyazıt meydanında."*

16 MART BEYAZIT KATLIAMI

1970'ler işçi sınıfının hak arama mücadelelerinin gelişkin olduğu ve sermaye düzeninin sömürü yasalarını çıkarmakta, uygulamaya zorlandığı yılları ifade ediyor.

Sermaye devleti ise yaşadığı bu sorunların çözümünü toplumun ilerici, devrimci kesimlerine yönelik saldırıları tırmandırmakta, Kürt-Türk, Alevi-Sünni gibi etnik ve mezhepsel ayrımları körükleyerek işçi ve emekçileri bölmekte arıyordu. Bunun için kirli ve kanlı katliamların altına imza atıyordu.

500 bin emekçinin katıldığı 1977 1 Mayıs'ında MİT tarafından icra edilen silahlı saldırı bunun bir örneğini oluşturuyordu. Sermaye düzeni ayakta durabilmek için daha fazla kanlı katliama ihtiyaç duyuyordu.

1970'li yıllarda işçi sınıfının eylemliliklerine verdiği destek ve anti-emperyalist mücadelenin önemli bir dinamiği olarak öne çıkan gençlik hareketi de sermayenin saldırılarının hedeflerinde yer aldı. Yükselen devrimci gençlik hareketinin engellenmesi için polis, okul yönetimleri, faşistler işbirliği içerisinde çalışıyordu. Çok sık devlet destekli faşist saldırılar yaşıyor, devrimci öğrencilerin üniversitelere sokulması engelleniyordu. O dönem İstanbul Üniversitesi'nin Laleli'deki Edebiyat Fakültesi ve Beyazıt'taki Hukuk Fakültesi faşist işgal altındaydı.

Devrimci öğrenciler 1 Mart 1978'de faşist abluka altındaki Hukuk Fakültesi'ne gitme kararı aldılar. Önleri polis tarafından kesilen öğrenciler saldırıya uğradı. Dağıldıktan sonra tekrar biraraya gelen öğrenciler bir kez daha yürüyüşe geçti. Her saldırı sonrasında tekrar toplanan ve yürüyüşe geçen öğrenciler okulun içerisine girmeyi başardılar. Okulun içerisinde bu sefer faşistlerin saldırısına uğradılar fakat bu saldırı da geri püskürtüldü.

O dönem bu türden saldırılara karşı üniversiteye toplu giriş-çıkış yapılmaktadır. 15 Mart'ta pek çok yerden gelen faşistler taş ve sopalarla devrimci, ilerici öğrencilere saldırır. 16 Mart sabahı ise Merkez Kapı çıkışı Beyazıt Meydanı'nda bir grup faşist toplanır. Bu sefer sayıları daha azdır, saldırmazlar ve ortalıkta

hiç polis görünmemektedir. Toplu çıkış yapan devrimci öğrenciler Eczacılık Fakültesi kapısının önüne gelir ve burada bomba patlar. Paramparça olmuş bedenler etrafa saçılır. Bombayı atanlar kaçmaya başlar, polisler ise kaçışları için güvenlik koridoru oluşturur. Toplanmaya başlayan devrimci güçlerin bombanın patladığı alana girmesi engellenir.

Ölüm haberleri peşi sıra gelmeye başlar; Abdullah Şimşek, A.Turan Ören, Baki Ekiz, Hatice Özen, Cemil Sönmez, Hamit Akıl, Murat Kurt isimli öğrenciler yaşamını yitirir ve onlarca yaralı vardır.

Bu katliama karşı İstanbul'da tüm okullarda boykot kararı alınır. İstanbul Üniversitesi merkez bina işgal edilir. 17 Mart 1978'de 40 bin kişilik bir yürüyüş gerçekleştirilir, bütün yollar kesilir ve hep bir ağızdan haykırılır "Faşizmi döktüğünde kanda boğazacağız!"

HALEPÇE KATLIAMI

Tarih 16 Mart 1988, yer Halepçe. Irak'ta Saddam Hüseyin zamanında Kürt halkına yönelik asimilasyon politikası izleniyor ve Kürtlerin hakları tanınmıyordu. Saddam rejimi Kürt sorununun çözümünü imha ve inkar politikasında görüyordu.

O dönem ABD'nin savaş politikaları çerçevesinde hareket eden Saddam Hüseyin, 1979 yılında İran'a savaş ilan etti. Aynı günlerde Kürt halkına karşı yoğun-

laşan bir saldırı süreci başladı. Kürtlerin yoğun olduğu alanlarda yasak bölgeler genişletildi. Kürt bölgelerine özel sorumlular getirilerek soykırım planı çıkarıldı ve aşama aşama hareket başlatıldı. İlk olarak 23 Şubat'ta Sergeli ve Bergeli'de başlatılan saldırılar 16 Mart günü Irak Hava Kuvvetlerine bağlı uçakların Halepçe'ye kimyasal gazlar bırakmasıyla devam etti ve 7 bin Kürt kimsayasaldan etkilenerek yaşamını yitirdi. Saldırılar 6 Eylül 1988'e kadar sürdü. Toplamada 182 bin insan yaşamını yitirdi.

Halepçe Katliamı'nın tetikçisi gerici rejimler olsa da esas sorumlusu ABD emperyalizmidir.

GAZİ KATLIAMI

'90'lı yıllarda devrimci örgütlerin güç kazanmasının verdiği tedirginlik ve kapitalist sistemin derinleşen kriz dinamikleri, sermaye devletini bir kez daha katliam politikasına yönlendirdi.

12 Mart 1995'te Alevi ve Kürt emekçilerin yoğun olduğu Gazi Mahallesi'nde kahvelere çalınmış bir araçtan ateş açıldı ve bir Alevi dedesi öldürüldü. Bunun üzerine halk sokağa döküldü ve karakola doğru yürüyüşe geçti. Karakoldan kitlenin üzerine ateş açılarak 17 kişi katledildi. Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde de gerçekleştirilen eş zamanlı eylemlere polis saldırdı ve burada da 5 kişi katledildi.

Devletin kolluk güçleriyle başlattığı

saldırıları katillerin aklanması, dönemin milletvekili, bakan ve polis teşkilatındaki görevlilerinin terfi ettirilmesiyle devam etti.

Gazi Mahallesi bu katliam kadar, katliamların karşısında ortaya koyduğu direnişle de anılmaktadır. Gazi'de ve bir çok semtte katliama karşı günlerce süren bir direniş gerçekleştirildi. Gazi katliamı ve direnişi işçi ve emekçilerin düzene karşı öfkesinin bir resmi olarak tarihe geçti.

KATLIAMLARA SON VERMEK İÇİN KATLIAMCI DÜZENE SON VERELİM

Beyazıt, Halepçe, Gazi, Ümraniye...

Suruç, Ankara, Sur, Cizre, İdil... Meydanlar, alanlar, mahalleler, topraklar kana bulanmaya devam ediyor. Katliamlardan beslenen düzen işliyor. Dün Beyazıt, Halepçe, Gazi'de bugün Kürt illerinde kimyasal silahlar kullanılıyor, Ortadoğu kana bulanıyor, üniversitelerde faşist saldırılar gerçekleştiriliyor.

Bir katliam makinesi gibi çalışan sermaye devletini durdurmanın ve tarihin çöplüğüne göndermenin tek bir yolu var; devrimci sınıf hareketini büyütme, devrimi örgütlemek.

"Bir ölü yatacak

Toprağa şıp şıp damlayacak kanı

Silahlı milletim hürriyet türküleriyle gelip

Zaptedene kadar büyük meydanı."

Suriye'de savaş;

Ateşkes, görüşmeler, çatışmalar...

Suriye'de ilan edilen iki haftalık ateşkesin sonuna gelindi. Ateşkesin devamı olarak planlanan Cenevre görüşmelerinin ise 14 Mart'ta başlayacağı bildirildi. Birleşmiş Milletler (BM) Suriye özel temsilcisi Stefan de Mistvra'nın Cenevre görüşmeleri için tarafları davet etmeye başladığı bildirildi.

CENEVRE GÖRÜŞMELERİ BAŞLAYACAK, AKİBET BELİRSİZ

Sona eren çatışmasızlığın devam edip etmeyeceği, Cenevre görüşmelerinde alınacak mesafeye bağlı olacak. Önceki görüşmeleri sabote eden cihatçı terör destekçisi Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi ABD uşağı rejimlerin nasıl bir tutum alacağı henüz netlik kazanmadı. Bu üçlü şer eksenine bağlı tetikçilerin görüşmelerdeki tavrı, efendilerinden verilen talimata bağlı olacağı için, Cenevre görüşmelerinin sonucu halen farklı olasılıklara açık.

ABD'nin üçlü şer eksenine baskı yapması durumunda Cenevre görüşmelerinde ateşkes yönünde bazı adımlar atılabilir. Ancak İŞİD'e karşı savaş konusunda edilen bunca söze rağmen, ne ABD'nin ne üçlü şer ekseninin Suriye'yi yakıp yıkan savaşın son bulması yönünde atıldığı her hangi bir somut adım bulunmuyor. Bu da savaşı sona erdirmeye çabalarının üçlü şer eksenini güdümündeki cihatçı çeteler tarafından sabote edilebilme riskinin yüksek olduğuna işaret ediyor.

Suriye ordusuyla müttefiklerinin İŞİD, El Nusra ve onlara biat etmiş çetelere karşı savaşı ise devam ediyor. "Teröre karşı savaş" söylemini dillerinden düşürmeyen ABD ile üçlü şer eksenini, Suriye ordusunun çetelere karşı savaşı sürdürmesinden rahatsızlar. Bu riyakarlık şaşırtıcı değil. Zira bu güçlerin Suriye savaşındaki dayanakları cihatçılardan başkası değil.

ABD TETİKÇİ EĞİTMENE DEVAM EDECEK

Hegemonya savaşında Ortadoğu'da inisiyatif kaybeden ABD emperyalizmi, oluşan yeni durumu kabul etmiyor. Nitekim Rusya ile diplomatik işbirliği yaparken, bu işbirliğinde varılan anlaşmaları boşa düşürecek adımlar atmaya da devam ediyor. Suriye'ye karşı savaştaki tutumu da buna göre şekilleniyor. Daha önce denediği, ancak fiyaskoyla sonuçlanan "eğit-donat" programını yeniden gündeme getiren ABD'nin, Suriye'deki savaşın bitmesini engelleyen bir politika izlediğini kanıtlıyor. Zira önceki denemelerde bu uygulamanın İŞİD ile El Nusra'ya silah ve tetikçi kazandırdığı ispatlanmışken, bu politikanın yeniden gündeme getirilmesi, savaşı körüklemekten başka bir anlam taşımıyor.

PYD DEĞİL TÜRK DEVLETİ

İŞİD'in Rojava'ya saldırmasına göz yuman ABD, Kürt halkının kararlı direnişinin ardından sınırlı hava desteği sağlayarak PYD ile işbirliğini ilan etti. Bu gelişmenin dinci-faşist parti denetimindeki Türk devletinde yarattığı rahatsızlık, Ankara-Washington hattında kısa süreli bir gerilime yol açtı. Diktatör bozuntusunun "terör örgütü PYD mi, biz mi? Tercihinizi yapın" çıkışına ciddi bir karşılık vermeyen ABD'nin, son günlerde yaptığı açıklamalarda PYD'yi hedef alması, tercihinin kimden yana olduğunu net bir şekilde ortaya koydu.

Beşay Saray, Pentagon ve ABD Dışişleri Bakanlığı adına peşpeşe yapılan açıklamalarda PYD açık ifadelerle uyarılırken, bu açıklamaların aynı anda Türk devletine verilen mesajlar olduğu da kimse için sır değil. "Eğer bana Kürtler için yarı

özerk alanlar oluşturulmasına destek verip vermeyeceğimizi soruyorsanız yanıt hayır" açıklamaları yapan Obama yönetiminin sözcüleri, PKK ile ilişkisi konusunda da PYD'yi uyardıklarını ilan ettiler.

ABD'nin, NATO'nun ikinci büyük ordusunu besleyen Türk devleti ile PYD arasında tercih yapmak gibi bir sorunun olmadığı, olmayacağı açıktır. Türk devleti yaklaşık 70 yıldır emperyalistlere hizmet ediyor. PYD ise, ABD'nin verili koşullarda Suriye politikasında yararlanacağı bir güç konumunda. Bu işbirliğinin geçici olma ihtimali ise yüksek. ABD'nin Rojava'da yeni bir askeri üs kurması ise bu olguyu değiştirmez.

Vurgulamak gerekiyor ki, gelişmeler tercih yapmasını gerektirdiğinde ABD'nin Kürt halkını anında ortada bırakacağından kuşku duyulmamalıdır. Türk devletinin Kürt kentlerini yakıp yıkmasının, vahşi katliamları yoğunlaştırmasının ABD tarafından da desteklenmesi bu emperyalist devletin tercihinin net olduğuna işaret ediyor. PKK ile ilişkiler konusunda PYD'yi uyararak ABD'nin Kürt halkını ya da ezilen halkları içtenlikle desteklemesi, eşyanın tabiatına aykırıdır.

YIKICI SAVAŞLARIN BİTİRİLEBİLMESİ İÇİN...

Suriye başta olmak üzere bölgedeki yıkıcı savaşların bitirilebilmesi ne emperyalist güçlerin kurduğu BM masaları ile mümkündür ne bu güçlerle girilen işbirliği ile. Emperyalist savaşın sona ermesi ancak işçilerin birliği, halkların kardeşliği eksenini esas alan dayanışmanın örgütlenmesi ve emperyalizme, siyonizme ve halkları parçalamak isteyen gerici karşı birleşik bir direnişin örülmesi ile mümkün olacaktır. Halklara musallat olan gerici/yıkıcı savaş belasını savmanın başka bir yolu bulunmamaktadır.

Almanya'da 8 Mart etkinlikleri

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Almanya'nın çeşitli kentlerinde etkinlikler düzenlendi.

Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonları (EEKK) 5 Mart günü Frankfurt'ta etkinlik yaptı. Saygı duruşuyla başlayan etkinlikte 8 Mart'ın tarihsel, toplumsal ve sınıfsal özüne vurgu yapan bir konuşma yapıldı.

Açılış konuşması ve müzik dinletisinin ardından, Frankfurt DGB tarafından bir şiir dinletisi sunuldu. Daha sonra sinevizyon gösterimi yapıldı.

6 Mart günü Bielefeld EEKK kahvaltı etkinliği düzenledi. Etkinlikte sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Daha sonra 8 Mart'ın tarihsel süreci üzerine başlayan konuşmada göçmen kadınların ve Avrupa'da yaşayan kadınların yaşamakta olduğu sorunlara değinildi.

6 Mart günü Stuttgart'ta BİR-KAR tarafından düzenlenen toplantıyla 8 Mart kutlandı.

Saygı duruşundan sonra açılış konuşmasıyla başlayan toplantıda sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyondan sonra 8 Mart'ın tarihsel ve güncel anlamı üzerine BİR-KAR adına sunum yapıldı.

Aynı gün Wuppertal'de etkinlik yapıldı. Etkinlikte yapılan saygı duruşundan sonra Rojava'lı genç sanatçı Delil Delois müzik dinletisi sundu. Dinletiden sonra EEKK adına konuşma yapıldı, sonrasında sinevizyon izlendi. İkinci bölümde DGB tiyatro gösterimi yapıldı.

8 Mart günü Bielefeld EEKK, şehir merkezinde bilgilendirme standı açtı. Standda 8 Mart'ın tarihsel önemine vurgu yapan ve günümüzde kadın sorununu somut örneklerle yansıtan bültenler dağıtıldı.

Stand sonrası Alman Sendikalar Birliği'nin çağrısıyla merkezi 8 Mart yürüyüşü yapıldı.

Aynı gün Wuppertal'da bir etkinlik gerçekleştirildi. Çarşı merkezinde miting olarak başlayan etkinlikte tüm konuşmalarda kadın sorununun sistemden kaynaklı olduğu vurgulandı.

Konuşmaların ardından çarşının en işlek caddelerinden geçilerek tekrar çarşı merkezindeki miting alanına gelindi.

Kızıl Kadın Komitesi'nin çağrısıyla, Hamburg'da yürüyüş yapıldı. Yürüyüş güzergahında, Almanca olarak güne ilişkin konuşmalar yapıldı. Yürüyüşle tekrar miting alanına gelindi. Burada halaylar ve sloganlardan sonra yürüyüş sona erdi. BİR-KAR da yürüyüşe destek vererek bildiri dağıttı.

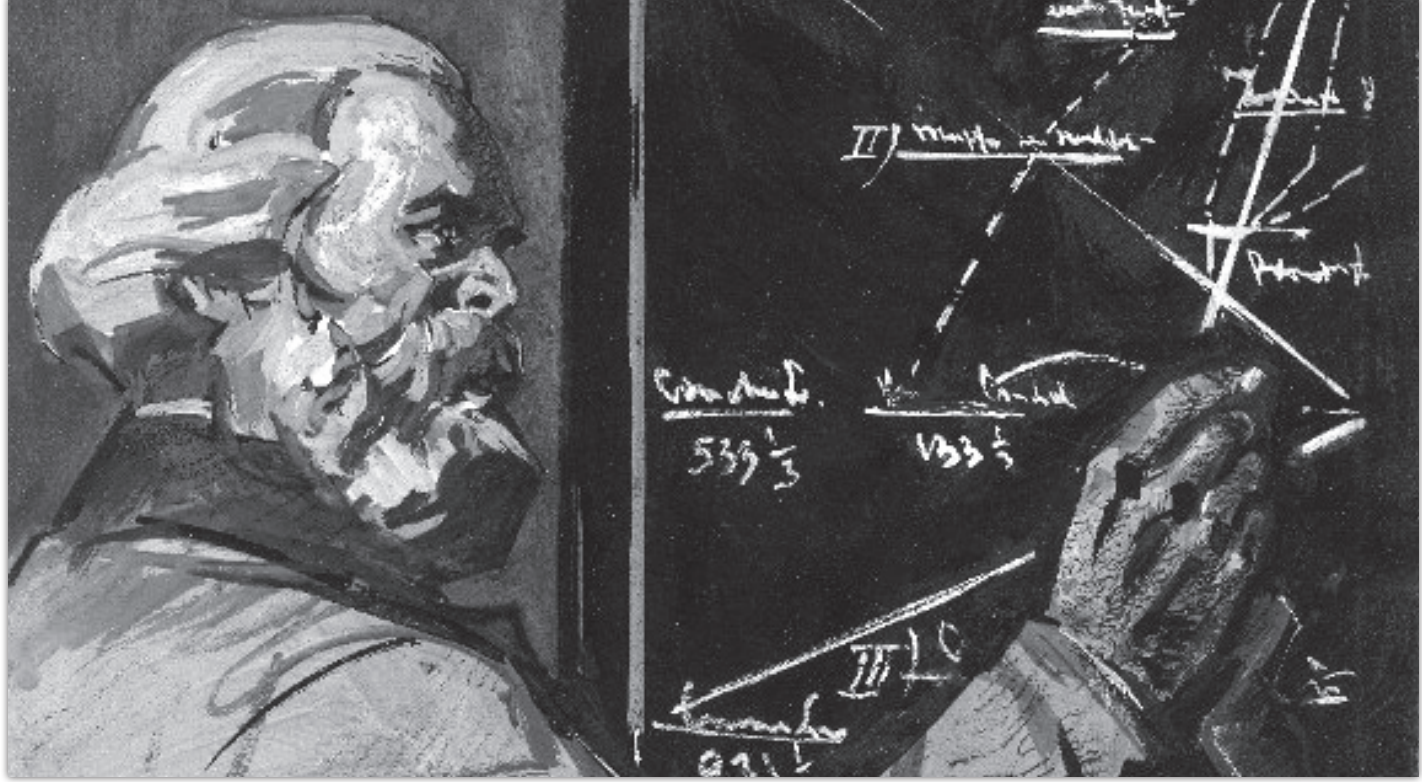
Proletarayanın büyük öğretmeni Karl Marks'ı okumanın ve silahlarıyla kuşanmanın tam zamanıdır

Karl Marx, 5 Mayıs 1818'de Prusya'nın Trier kentinde doğdu. Ailesi orta halli bir aile idi. Küçüklüğünden itibaren iyi bir eğitim gördü. Önce Bonn, sonra da Berlin Üniversitesi'nde, hukuk, tarih ve felsefe okudu. Üniversite yıllarında genç bir Hegelciydi. Ne var ki, Marx burada durmadı. Dinamik yaşadığı bir sürecin sonunda, dönemin ilk materyalistlerinden biri olan Ludwig Feuerbach'ın etkisi ile genç bir Feuerbach'çı oldu. Ludwig Feuerbach Hegel'in idealizmi ile bağlarını koparma yolunda önemli adımlar atmıştı. Buna karşın bu tam bir kopuş, daha başka bir ifade ile yeterince köklü ve tutarlı bir kopuş değildi. Sadece bu yönde bir yol açmıştı, bunun zeminini döşemişti.

Karl Marx sadece felsefi alanda yoğunlaşmadı, yanı sıra iktisadi ve toplumsal sorunlarla da ilgilendi. Yaşadığı dönem ortaçağa ait ilişkilerin ağır darbeler yediği, kıta çapında hızlı bir çözüme sürecine girdiği, en kısa ve yalın bir anlatımla, kapitalizmin hızla geliştiği ve hakim hale geldiği bir dönemdi. Kapitalizmin bu hızlı gelişmesine koşut olarak, onun yeni mahsulü olan proletarayanın tarih sahnesine çıktığı, en başta İngiltere'de, sonra da Fransa'da tarihsel değeri olan sınıf savaşımının baş gösterdiği bir dönemdi. İngiltere'deki Çartist hareket ve burjuvazinin yüreğine korku salan, Fransa'daki Lyon dokuma işçilerinin bir birini takip eden ayaklanmaları bu savaşımın en ünlüleri idi. Sınıf mücadelesinin teorisi olan Marksizm işte bu temeller üzerinde oluşmaya başladı.

Önceleri yalnız, daha sonra F. Engels'le ortaklaşa bilimsel sosyalizmi inşa işine girişti. Kendilerini önceleyen filozoflardan, iktisatçılardan, insanlık tarihine, Engels'in deymi ile özellikle yazılı tarihe ait tüm düşünce birikiminden, onların ileriye açık yanlarından yararlandı. Düşünceyi de, pratiği de kendileriyle başlatmadı. Sadece diyalektik inkar yoluyla onları aştı, yine kendi deymi ile geçmiş filozof ve iktisatçıların eklektik ve tutarsız, bu nedenle de başaşağı duran teorilerini doğrulttu, ayaklarının üstüne dikerek, onları tutarlı sonuçlarına kavuşturdu.

O güne kadar tüm filozoflar sadece dünyayı yorumlamakla sınırlanmışlardı kendilerini. Marx kendisini hem de kalın bir çizgi ile onların tümünden ayırdı. O bir masabaşı filozofu değildi. Bu anlamda bir deha olmayı hiç istemedi. Fakat o, bundan ötesini arzuladı. Kendi mensubu olduğu sınıfı radikal biçimde terk etti,

amiyane deyimle sınıfına ihanet etti ve proletarayanın safına katıldı. Salt düşünce olarak değil, pratik olarak da. Teorisini inşa ettiği sınıf mücadelesine, en iyi bir ifade ile dünyayı değiştirme mücadelesine katıldı. Sonuç olarak Marx tam bir devrimciydi.

Marx bir bilimsel düşünce adamı olduğu gibi, bir kavga adamıydı da. Başından itibaren, işçi sınıfının burjuvazi ile kavgasının, yani devrimci sınıf mücadelesinin ve onun doruğu olan devrimin ancak ve ancak bir örgütle, bir devrimci parti ile zafere ulaşabileceğini düşünüyordu. Örgütü, dünyayı değiştirme kavgasının en güçlü manivelası olarak görüyordu. Bu düşünceden hareketle 1840'lı yıllardan itibaren yoldaşı Engels'le birlikte örgüt sorununa yöneldiler. Birlikte Komünistler Birliği'ni kurdular, yönettiler.

1848'li yıllar kıtanın her yerinde, özellikle de Fransa'da işçi sınıfının tarih sahnesine iyiden iyiye yerleştiği bir dönem oldu. Paris başta olmak üzere kıta Avrupasının başkentleri sınıf hareketleriyle çalkalanıyordu. Lakin bir sorun vardı, ortalıkta çok sayıda sosyalizm iddialı eğilimler dolaşıyordu. Marx, Engels ve onlara yakın duranlar kendilerini bunlardan ayrı tutuyorlar, kendilerini komünist olarak tanımlıyorlardı. Ne var ki, ortada hala komünistlerin ne dediğine, ne için savaştıklarına ilişkin tam ve bütünlüklü bir program yoktu. Oysa, özellikle Paris'te sınıf mücadelesinin ateşi yükseliyor, barikatlar kuruluyordu. Tüm dünya işçileri adına Paris işçileri iktidara talip

oluyor, göğü fethetmeye hazırlanıyorlardı. İşçi sınıfına bir yön, bir hedef göstermek, eline bir program vermek acil ve yaşamsaldı. Paris proletaryası önce 1948 Şubat'ında, sonra da Haziran'ında barikatlara çıktılar. İşte tam bu çıkışın öngünlerinde Komünistler Birliği'nin kararı ile Marx ve Engels Komünist Manifesto'yu kaleme aldılar.

Bu tablo, Marx ve Engels'in ortak ürünü olan bilimsel dünya görüşünün masabaşında oluşturulan dahiyane düşünceler olmadığını, Marx ve Engels'in de bu dahiyane düşünceleri üreten dahiler olmadığını parlak bir kanıydı. Onların damgasını taşıyan bilimsel sosyalizm sınıf mücadelesinin senteziydi. Pratiğin ateşi içinde geliştirilip olgunlaştırılıyordu. Eksik yanları, ha keza devrimci sınıf savaşımı içerisinde giderilmişti. Marx'ın ilk anlarda "umutsuz bir kalkışma" olarak nitelediği ve ancak, başladığında, "Göğü fethetmeye çıkan Parisli işçilerin tarihsel girişkenliklerinin parlak bir örneği" olarak tanımladığı ayaklanmanın ve onun eseri olan Komün deneyiminin derslerinden yararlanarak, devlet ve proletarya diktatörlüğü konusunda yaptıkları düzeltme bu durumun en iyi örneğidir. Marks ve Engels'in ortaya koyduğu perspektif Lenin'in Devlet ve Devrim adlı eserine referans olmuş, Ekim Devrimi günlerinde bir parlak fener işlevi görmüştür. Keza Fransa'da Sınıf Savaşımı ve Louis Bonaparte'nin 18. Brumaire adlı eserleri de bu dönemin ürünleridir.

Karl Marx'ın ömrü tümüyle bilimsel

olan eserler yazmakla geçti. Hiç eskimeyen, çürütülemeyen, aradan geçen uzun yıllara rağmen hala güncel olan, böyle olduğu sadece Marksistler tarafından değil, burjuva ideologlar tarafından da kabul edilip itiraf edilen en büyük eseri ise, kapitalizmin eninde sonunda yıkılacağı ve yerine kaçınılmaz olarak sosyalizmin kurulacağını açıkladığı Kapital'dir.

Karl Marx'ın proletaryaya kazandırdığı bir diğer silah da Komünist Manifesto'dan itibaren olmazsa olmaz olarak nitelediği örgüt fikri ve pratiğidir. I. Enternasyonal adımı bunun en somut ifadesidir. Marx partiyi ve dünya devrim partisi olarak nitelediği Enternasyonal'i proletarya ve dünya devrimi için yaşamsal olarak nitelemiştir.

Dünya proletaryası büyük öğretmeni Karl Marx'ı 14 Mart 1883 tarihinde yitirdi. Ancak o, dün olduğu gibi bugün de dünya proletaryasına ve komünistlere yol göstermeye devam ediyor. Çünkü Karl Marx, proletaryaya ve insanlığa yüzyıllara dayanıklı, hiç eskimeyen, güncelliğini koruyan bilimsel sosyalizm gibi büyük bir eser bırakmıştır. Bir kez daha, işçi sınıfının yeniden tarihin sahnesine çıkmaya başladığı, yeniden inisiyatif aldığı bunalımlar, savaşlar ve devrimler döneminin içindeyiz. Marx'ı ve onun bilimsel teorisini döne döne okumanın, onun silahları ile kuşanmanın ve bu yolla geleceğe her bakımdan hazırlıklı olmanın tam zamanıdır.

TKİP: Newroz'un isyan ateşini körükle!

Sömürüye, baskıya, zorbalığa, savaşa karşı Newroz'un isyan ateşini körükle!

İnsanlık tarihi içerisinde kılık değiştiyseler de Dehaklar sömürü, kölelik ve zulmün kamçısını hiçbir zaman elden bırakmadılar. Niceleri tarihin çöplüğüne atıldı. Emperyalist-kapitalist düzenin Dehaklar'ı ise, tarihin en acımasız, en kıyıcı türünü oluşturuyorlar. Bunlarla hesaplaşmak, insan soyunun Dehaklar'ın zulmünden sonsuza kadar kurtulma mücadelesidir aynı zamanda. Dehaklar'ın iktidarı yeryüzünden silinceye dek onurlu ve özgür yaşam özleminin simgesi olan Kawalar'ın isyan ateşleri yanmaya devam edecek.

İŞÇİ VE EMEKÇİ KARDEŞLER!

Çağımız Dehaklar'ının düzeni kapitalizm kriz, sosyal yıkım, işsizlik, yoksulluk, savaş üretiyor. Bölgemizi kasıp kavuran savaş ateşi Irak'ı, Libya'yı, Suriye'yi, Yemen'i yakıp yıkıyor. Emperyalist devletlerin savaş gemileri Akdeniz'de cirrit atarken, Adana'daki İncirlik Üssü'nde Suudi Vahhabiler dahil olmak üzere çok sayıda ordunun savaş uçakları, halkların tepesine bomba yağdırmak için hazır bekliyor.

Ülkeyi saldırı üssü haline getiren dinci-faşist AKP iktidarı komşu Suriye halklarını hedef alan emperyalist saldırganlığın da suç ortağıdır. İŞİD, El Kaide gibi katil sürülerini destekleyen bu iktidar, işlediği savaş suçlarına her gün yenilerini ekliyor. Tanklarla, toplarla Kürt emekçilerinin evlerini başlarına yıkan dinci-faşist iktidar, tam bir gözü dönmüşlükle Rojava'ya da saldırıyor.

Yolsuzluk, rüşvet, hırsızlık, şiddet

batağına saplanan sermaye iktidarı, Suriye halkları ile Kürt emekçilere saldırmakla kalmıyor, hak arayan işçilere, ormanlarını ve yaşam kaynaklarını savunan emekçilere, savaş suçuna ortak olmayı reddeden aydın ve akademisyenlere, dinci-faşist kuşatmaya direnen gençlere de azgınca saldırıyor.

Çöküşün kaçınılmaz olduğunu fark eden dinci-Dehaklar rejimi, İŞİD çeteleri gibi, kendinden olmayan herkesi terörist ilan ederek, ömrünü uzatmaya çalışıyor. Oysa zulmünü arttırması, çöküşünü hızlandıracaktır. Zira hiçbir onurlu işçi, emekçi, kadın ve genç bu azgın zorbalığa uzun süre sessiz kalamaz.

EMEKÇİ KÜRT KARDEŞLER!

Kürt kentlerini tanklarla yıkıp yıkan, toplu cinayetler işleyen dinci-Dehaklar iktidarı, geçtiğimiz Newrozlar'da "çözüm süreci" aldatmacasıyla Kürt halkını oyalamaya çalışıyordu. Umudunu bu iktidarla yaptığı pazarlığa bağlayan Kürt hareketi de yazık ki devletin bu oyununa katkıda bulundu.

"Çözüme ramak kaldı" algısı yaratan sermaye devletinin baş Dehak'ı Erdoğan, Kürt halkına topyekün savaş ilan ederek, "çözüm"den ne anladığını dünya aleme gösterdi. Kürt halkı çözüm beklerken kirli savaşın eşi-benzeri görülmemiş bir vahşete bürünmesi, bu kokuşmuş düzenden çözüm beklenemeyeceğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Son derece haklı ve meşru olan

ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelesinin önündeki esas engel sömürgeci sermaye iktidarındır. Talepler bu iktidarla barışarak değil, ona karşı mücadele edilerek kazanılabilir. Her temel toplumsal-siyasal sorun gibi Kürt sorunu da ancak toplumsal bir devrimle gerçek çözümüne kavuşabilir. Gerçek ulusal özgürlük ve eşitlik, tüm milliyetlerden işçi sınıfı önderliğinde gelişecek birleşik bir devrim mücadelesiyle kazanılabilir.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, GENÇLER!

Savaş ve yıkım dayatan çağımızın Dehaklar'ı, bu yetmiyormuş gibi halkları etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalayıp birbirine kırdırma da çalışıyorlar. Tüm halklardan emekçilerin geleceğini tehdit eden bu saldırıya karşı "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarıyla birleşik mücadeleyi yükseltmek hayati bir önem taşımaktadır. Bugün Demirci Kawalar'ın yolundan gitmek, sosyalizm bayrağı altında devrim mücadelesini yükseltmekten geçmektedir.

TKİP, tüm onurlu işçileri, emekçileri, kadınları, gençleri Newroz'un isyan ateşini körüklemeye, gerçek eşitlik, özgürlük ve kardeşlik dünyasını kurmak için devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmeye davet ediyor.

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

TÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ

Mart 2016